

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 3

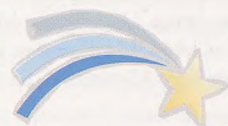
Nr 21

grudzień 1998

ISSN 1426-4528

Motto: *Niefatwa jest droga z Ziemi ku gwiazdom.*

Seneka Młodszy

*Prezydium Zarządu Głównego SGP
Składa Koleżankom i Kolegom Serdeczne Życzenia
Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku 1999*

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Aleksander Płatek (1924-1996)

Profesor Aleksander Płatek urodził się 26 lutego 1924 r. w Wysoicach, w województwie m. krakowskim, w rodzinie małorolnego chłopca. W latach 1942-1945 był uczniem Szkoły Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie, uzyskując dyplom technika mierniczego. Studia wyższe odbył w latach 1946-1950 na Wydziałach Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, uzyskując tytuł inżyniera geodety i magistra nauk technicznych. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała Mu w roku 1964 Rada Naukowa Wydziału Geodezji Górniczej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej

pt. "Zagadnienie dokładności wyznaczania bezwzględnych przemieszczeń punktów w powierzchniowych sieciach trygonometrycznych położonych na obszarach górniczych", a stopień naukowy doktora habilitowanego w roku 1972 Rada tegoż Wydziału na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. "Geodezyjne pomiary przemieszczeń fundamentów maszyn".

Pracę zawodową rozpoczął jeszcze w trakcie studiów w roku 1949 w Krakowskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym, gdzie pracował do września 1954 r. kolejno na stanowiskach: technika geodety, inżyniera geodety, kierownika grupy geodezyjnej, starszego inspektora kontroli technicznej i inżyniera specjalisty. W okresie tym zdobył On rozległą praktykę zawodową, zarówno w zakresie bezpośredniego wykonawstwa, jak i w zakresie organizacji i kontroli technicznej prac geodezyjnych. Pracę naukowo-dydaktyczną profesor Płatek rozpoczyna z dniem 1 października 1954 r. w Katedrze Geodezji Przemysłowej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na stanowisku asystenta, awansując następnie na stanowisko starszego asystenta (1955), adiunkta (1957) w tejże Katedrze. Od roku 1969 pracował w nowo powołanym Instytucie Geodezji Górniczej i Przemysłowej AGH początkowo na stanowisku adiunkta, a później w okresie od 1 stycznia 1974 r. do września 1982 r. na stanowisku docenta.

Rada Państwa nadała Mu we wrześniu 1982 r. tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego a w listopadzie 1989 r. tytuł naukowy profesora zwyczajnego.

W okresie od 17 grudnia 1964 r. do 2 sierpnia 1965 r. Kol. Aleksander Płatek odbywał w Moskiewskim Instytucie Geodezji, Fotogrametrii i Kartografii staż naukowy w zakresie elektronicznych pomiarów odległości oraz w zakresie geodezji inżynierskiej.

Cały dorobek naukowy prof. Aleksandra Płatka obejmuje prawie 100 pozycji z czego prawie 70 to jego prace indywidualne, a pozostałe to prace współautorskie. Na podkreślenie zasługuje fakt, że prawie 30 jego prac zostało opublikowanych w językach obcych w wydawnictwach zagranicznych. Szczególnej uwadze zasługują wydane w ostatnich latach jego życia 3 podręczniki - unikalne na rynku krajowym: Geodezyjne dalmierze elektromagnetyczne i tachymetry elektroniczne - część 1-sza, Wyd. PPWK Warszawa 1992 r. i część 2-ga - Wydawnictwo PPWK Warszawa 1993 r. oraz Elektroniczna technika pomiarowa w geodezji - Wydawnictwo AGH Kraków 1995 r. Działalność naukowa prof. Aleksandra Płatka koncentrowała się głównie na dwóch kierunkach: 1. problematyce geodezyjnych pomiarów przemieszczeń oraz badań odkształceń budowli i urządzeń przemysłowych i drugi - zagadnienia elektronicznych pomiarów odległości w geodezji. Całą tę działalność można podzielić na pięć wyodrębnionych okresów. W okresie pierwszym przypadającym na lata 1954-1964 prof. A. Płatek wykonał szereg prac naukowych, teoretycznych i doświadczalnych na temat zastosowania sieci triangulacyjnych i poligonowych do wyznaczania bezwzględnych przemieszczeń powierzchni terenu na obszarach objętych wpływami eksploatacji górniczej. Większość tych prac wykonana została na zlecenie PAN, a ich wyniki posłużyły autorowi za podstawę do sformułowania ważnych wniosków na temat właściwego projektowania i wykonywania okresowych pomiarów tychże sieci oraz na temat obliczania i oceny dokładności poziomych przemieszczeń ich punktów. Podsumowaniem tego etapu pracy naukowej prof. Aleksandra Płatka była jego rozprawa doktorska, której zasadnicza część została opublikowana w wydawnictwie PAN.

W drugim okresie obejmującym lata 1965-1972 profesor prowadził badania naukowe, teoretyczne i doświadczalne w dziedzinie pomiarów przemieszczeń przestrzennych pojedynczych budowli oraz zespołów odrębnych konstrukcji powiązanych ze sobą funkcjonalnie. W ramach tych prac opracował nowe metody pomiarowe, zasady właściwego projektowania pomiarów przemieszczeń oraz opatentował przyrząd do obserwacji przemieszczeń względnych. Poważnym osiągnięciem naukowym prof. Płatka w tym okresie było opracowanie podstaw teoretycznych

równoczesnego wyznaczania przemieszczeń i odkształceń oddzielnych fundamentów pod współpracującymi ze sobą maszynami przemysłu ciężkiego. Syntetycznym i systematycznym ujęciem wyników tych prac była Jego rozprawa habilitacyjna, stanowiąca poważny krok do rozwoju specjalności naukowej "geodezja inżyniersko-przemysłowa". Wyniki te mają duże znaczenie dla praktyki, zwłaszcza w aspekcie kontroli bezpieczeństwa i bezawaryjnej pracy urządzeń przemysłowych.

Okres trzeci przypadający na lata 1973-1981 prof. Płatek poświęcił kontynuacji badań w zakresie właściwego projektowania okresowych pomiarów przemieszczeń budowli i urządzeń przemysłowych oraz nad zastosowaniem do tychże celów najnowszej techniki pomiarowej. Szczególnie ważnym Jego osiągnięciem w tym zakresie jest opracowanie metod pomiarowych opartych na zastosowaniu girteodolitu i dalmierzy elektrooptycznych.

W okresie czwartym obejmującym lata 1982-1989 przedmiotem badań naukowych profesora były m.in. następujące problemy:

1) optymalizacja w planowaniu i wykonywaniu okresowych pomiarów geodezyjnych dla celów badań przemieszczeń i odkształceń budowli;

Wyniki części tych badań prof. Płatek przedstawił w swym referacie naukowym na III Międzynarodowym Sympozjum Geodezyjnych Pomiarów Odkształceń w Budapeszcie w roku 1982. Praca ta ponadto wzbudziła niezwykle duże zainteresowanie w ośrodkach naukowych w kraju i za granicą.

2) zagadnienia kinematyczne i automatyzacja geodezyjnych pomiarów odkształceń;

Prace naukowe z tego zakresu dotyczące przede wszystkim pełnej automatyzacji procesu ciągłych i zdalnych pomiarów odkształceń dużych budowli zostały opublikowane w kilku artykułach i przedstawione na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowo-technicznych.

3) metodyka wykonywania pomiarów oraz wyznaczania przemieszczeń i odkształceń murowanych budowli zabytkowych w związku z ich ochroną przed uszkodzeniami.

Zaproponowane przez profesora rozwiązania dotyczące tego problemu zostały opublikowane w trzech Jego pracach wydanych przez PAN. W pracach tych prof. Płatek prezentuje modele matematyczne opisujące przemieszczenia i odkształcenia budowli szczególnie murowanych, pojawiające się w pionowych przekrojach poprzecznych i podłużnych tych budowli. Autor podał w nich także zasady obliczania wielkości wyrażających deformacje lokalne i deformacje globalne badanych obiektów. Wyniki tych oryginalnych prac profesora mają szczególnie istotne znaczenie dla kontroli zachowania się oraz stanu budowli zabytkowych na obszarach eksploatacji górniczej, zwłaszcza zaś budowli położonych na filarach ochronnych.

Wreszcie piąty okres obejmujący lata 1989-1996 już jako profesora zwyczajnego. Jest to czas, w którym profesor Aleksander Płatek kontynuuje dotychczasowe prace naukowo badawcze, ale skupia się przede wszystkim na utrwaleniu swego dorobku zebranego w postaci trzech podręczników akademickich, o których wcześniej już wspominałem.

Z wielkim uznaniem i szacunkiem dla profesora Płatka należy podkreślić Jego działalność dydaktyczną. Dydaktykę w Akademii Górniczej zajmował się przez ponad 40 lat. W tym czasie prowadził wykłady i ćwiczenia na studiach stacjonarnych, zaocznych oraz na studiach podyplomowych prowadzonych przez macierzystą uczelnię. Dużą zasługą profesora jest ukształtowanie przez niego szczegółowych programów zajęć z prowadzonych przedmiotów, a było ich prawie dziesięć, poprzez dobór odpowiedniego zakresu tematycznego i solidnym przygotowaniu materiału do wykładów i ćwiczeń. W miarę rozwoju nauki i techniki w danych dziedzinach oraz pojawiania się nowych zadań geodezyjnych w technice i gospodarce narodowej profesor Płatek wnikliwie aktualizował treść i zakres wykładanego materiału.

Poziom prowadzonych przez niego zajęć dydaktycznych był bardzo wysoki, zarówno pod względem merytorycznym jak i metodycznym. Jego wykłady były zawsze starannie i gruntownie przygotowane oraz prowadzone w sposób przystępny i interesujący dla słuchaczy. W pracy dydak-

tycznej był więc bardzo sumiennym i zdyscyplinowanym pracownikiem. Jego stosunek do studentów był zawsze uprzejmy i życzliwy. Jako wybitny specjalista i uzdolniony dydaktyk cieszył się dużym autorytetem nie tylko wśród słuchaczy, ale także wśród kadry naukowo-dydaktycznej Wydziału i Uczelni.

Pod kierownictwem, profesora Płatka wykonano prawie 120 magisterskich prac dyplomowych i około 20 prac inżynierskich. Był promotorem ośmiu zakończonych przewodów doktorskich, 10-krotnie występował jako recenzent w przewodach doktorskich i 8-krotnie w pracach habilitacyjnych. Opracował 5 opinii w związku z nadaniem tytułu profesora.

Prof. Aleksander Płatek był aktywnym członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Ze względu na znajomość czterech języków obcych (angielskim, francuski, niemiecki i rosyjski) był stałym reprezentantem Stowarzyszenia w pracach międzynarodowych instytucji naukowych, z którymi SGP utrzymywało i kontynuowało współpracę. W latach 1972-1988 był Przewodniczącym Grupy Studiów C (pomiaru odkształceń) Komisji 6 FIG (Międzynarodowa Federacja Geodetów), w latach 1975-1983 pełnił obowiązki Sekretarza Specjalnej Grupy Studiów 1.21 (obliczanie dużych sieci triangulacyjnych) Międzynarodowej Asocjacji Geodezji, od roku 1990 był członkiem podkomisji "United European Levelling Net (UENL) Międzynarodowej Asocjacji Geodezji (IAG) oraz od roku 1992 był stałym delegatem SGP do Komisji 6 FIG.

Pracując aktywnie w tych organizacjach międzynarodowych przygotował 18 opracowań, które wygłosił na Kongresach, Komitetach Permanentnych, Konferencjach lub Sympozjach, niejednokrotnie przewodnicząc obradom tych gremiów.

Od roku 1975 zostaje członkiem Komitetu Geodezji PAN, w którym przez kilka kadencji był wiceprzewodniczącym, a w latach 1984-1987 przewodniczył Sekcji Geodezji Przemysłowej tegoż Komitetu. W roku 1987 zostaje Mu nadana godność Członka Honorowego Komitetu Geodezji PAN. Od roku 1965 prof. Płatek jest stałym a zarazem aktywnym członkiem Sekcji Geodezji Inżynierskiej Stowarzyszenia Geodetów Polskich. W roku 1969 zostaje powołany na członka Komisji Geodezyjno-Górnictwa, przemianowanej następnie w Komisję Geodezji i Inżynierii Środowiska Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Krakowie.

Za swą działalność naukową, badawczą, dydaktyczną i społeczną profesor Aleksander Płatek otrzymał wiele nagród i odznaczeń. Wymienię najważniejsze: cztery nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Nagroda Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Nagroda Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz 18 nagród rektorskich Rektora Akademii Górniczo-Hutniczej. Z odznaczeń państwowych należy wymienić: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej i Brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotą Odznakę za Zasługi w Dziedzinie Geodezji i Kartografii, Złotą Odznakę Honorową SGP i Srebrną Odznakę Honorową NOT.

Zmarł po krótkiej ale ciężkiej chorobie w dniu 4 grudnia 1996 r. W ostatniej drodze na miejsce wiecznego spoczynku wzięło udział małżonka Barbara i syn Ryszard oraz bardzo liczne grono przyjaciół, kolegów i wielu wychowanków z władzami jego ulubionej Uczelni Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Nauka polska, uczelnia, przyjaciele i koledzy stracili w Nim człowieka cieszącego się powszechnie opinią uczciwego, sumiennego i zdyscyplinowanego pracownika. Profesor Płatek znany był ponadto z pracowitości i uczynności, zwłaszcza wobec studentów i młodych pracowników naukowo-dydaktycznych, którym chętnie udzielał porad, konsultacji i informacji naukowej.

Stanisław Pachuta

Literatura:

Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta, Historia rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej, Warszawa 1996 r.

Jan Gocał, Ocena działalności prof. A. Płatka, AGH Kraków, 1992 r.

W bieżącym roku wiele Szanowany i lubiany prof. Felicjan Piątkowski obchodził swoje 90-te urodziny. Z tej okazji w imieniu Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce, chciałem przedstawić czytelnikom Wiadomości SGP sylwetkę tego znakomitego człowieka. Działalność naukową prof. Piątkowskiego ur. 9 czerwca 1908 r. w Częstochowie, poprzedza długi okres przypadający na lata 1934-1952 pracy inżynierskiej. Pracę zawodową rozpoczyna w Biurze Planowania Ziem

Górnich, wprowadzając metody fotogrametryczne do produkcji map osiedli i miast. Po wojnie obejmuje stanowisko dyrektora Biura Kartograficznego Głównego Urzędu Pomiarów Kraju. Organizuje Zakłady Graficzne w Warszawie i trzy oddziały produkcyjne Biura w Poznaniu,

JUBILEUSZ 90-lecia

Prof. dr Felicjana PIĄTKOWSKIEGO

Krakowie i Rzeszowie. W tym czasie zostają wykonane mapy dla Komisji nazewnictwa na Ziemiach Odzyskanych oraz dla delimitacji granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej, mapy administracyjne powiatów, mapy użycia powierzchni Ziemi i inne (w sumie ponad 900 pozycji), dla potrzeb gospodarczych odbudowującego się ze zniszczeń wojennych kraju. Po reorganizacji GUPK zostaje redaktorem naczelnym nowo utworzonego Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych w Warszawie.

W roku 1952 następuje zasadnicza zmiana działalności inż. Piątkowskiego. Przechodzi do pracy w Politechnice Warszawskiej, obejmując stanowienie, a następnie Zakład Reprodukacji Kartograficznej, współpracując ściśle z Geodezyjnym Instytutem Naukowo-Badawczym.

Wykłada na Wydziale Geodezji i Kartografii kartografię praktyczną i reprodukcję kartograficzną oraz w Wojskowej Akademii Technicznej technologię wydawniczą map.

Opracowuje i wydaje książki i podręczniki akademickie: Kartografia (1953 r.), Fototechnika w reprodukcji kartograficznej (1957 r.), Redakcja map i reprodukcja kartograficzna (1969 r.). Jest współautorem dwóch wydawnictw: Specjalna technologia reprodukcji (1978) i 1000 słów o mapach o kartografii (1989 r.). Jest inicjatorem i współautorem Atlasu kartowania form terenu,

w którym na podstawie pomiarów profili form typowych dla południowego obszaru Polski, przedstawia problem wyboru najodpowiedniejszego cięcia warstwicowego na "mapach zasadniczych" w skali 1:5000 (1953 r.), Metodycznego atlasu map miejskich - II wydanie (1985 r.), Atlasu Województwa Warszawskiego (1993 r.). Współpracuje z Instytutem Gleboznawstwa w Puławach nad wzorcowymi arkuszami map glebowo-rolniczych Polski. Współpracuje z Instytutem Rolnictwa nad: Agroekologicznymi podstawami rozmieszczenia produkcji rolnej w Polsce. Prowadzi teoretyczne studium nad grafiką mapy, podejmuje tematy: rola barwy na mapach, cieniowanie rzeźby na mapach oraz optymalna czytelność znaku cyfrowego i literowego do opisów map. Jest uczestnikiem i organizatorem wielu konferencji naukowo-technicznych tak krajowych jak i międzynarodowych (Oslo, Florencia), na temat rozwojowych kierunków w kartografii. Organizuje sekcję kartograficzną w Komitecie Geodezji PAN oraz w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, będąc ich przewodniczącym przez wiele lat. Przez trzy kadencje jest delegatem Rady Wydziału Geodezji i Kartografii do Senatu PW. W latach 1956-57 jest pierwszym z wyboru dziekanem macierzystego Wydziału, a w latach 1960-1963 pełni obowiązki sekretarza Senatu PW.

W roku 1967 otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego. Był promotorem kilkudziesięciu prac dyplomowych stopnia tak magisterskiego jak i inżynierskiego oraz promotorem 7 rozpraw doktorskich. Jest autorem 12 patentów wdrożonych do produkcji materiałów światłoczułych i rytowniczych w Zakładach "Chemik". W roku 1967 z inicjatywy prof. Felicjana Piątkowskiego zostaje utworzony na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, Instytut Poligrafii. Zorganizowanie Instytutu wymagało dwu lat przygotowań i wielu kontaktów z Wyższą Szkołą Sztuk Graficznych w Lozannie, Wyższą Szkołą Poligraficzną w Lipsku oraz Instytutem Poligraficznym w Moskwie. Do roku 1975 prof. Piątkowski jest Dyrektorem Instytutu Poligrafii

PW. Przed przejściem na emeryturę w roku 1978 prof. Piątkowski przekazuje w ręce swoich uczniów, Zakład Reprodukacji Kartograficznej prof. Andrzejowi Makowskiemu - Dyrektorowi Instytutu Kartografii, a Instytutu Poligrafii - prof. Herbertowi Czichoniowi, obecnemu jego dyrektorowi. Tak w znacznym skrócie przedstawia się wspaniały dorobek inżynierski, dydaktyczny i naukowy tegorocznego Jubilata. Z okazji tego pięknego Jubileuszu w imieniu polskich geodetów skupionych w ramach Gremium Naukowo-technicznego ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji, Akademii Inżynierskiej w Polsce składam Ci Drogi i Kochany Profesorze serdeczne gratulacje a przy tej okazji życzenia jak najlepszego zdrowia, dalszej wspaniałej - do dziś utrzymanej kondycji a przede wszystkim kontynuowania tak owocnie realizowanej działalności publicystyczno-naukowej.

Warszawa, sierpień 1998 r.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Prof. inż. Felicjan Piątkowski

Szanowny Panie Profesorze

Z okazji Jubileuszu 90-letnia urodzin. Proszę Zarządu Głównego SGP składa serdeczne podziękowania za długoletnią aktywną pracę w naszej wspólnej organizacji, szczególnie w Sekcji Kartograficznej, która powstała z Pana inicjatywy i którą przez szereg lat Pan kierował.

Zyczymy długich lat życia, dużo zdrowia i wszelkiej pomyślności.

Proszę przyjąć również serdeczne życzenia świąteczne i noworoczne.

*Prezes SGP, prof. dr hab. inż. Kazimierz Czarniecki
Sekretarz Generalny SGP inż. Tadeusz Kuznicki*

Członkowie Honorowi SGP

Kol. Stanisław Pachuta urodził się 1 września 1923 roku w Kolanowie pow. Bochnia. Naukę w szkole średniej rozpoczął w Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Bochni. Małą maturę zdał w 1946 roku w Krakowie. W okresie okupacji ukończył Publiczną Szkołę Handlową II stopnia. W latach 1944-1946 uczęszczał do Szkoły Górniczo-Hutniczo-Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie uzyskując dyplom technika mierniczego. W roku 1946 zostaje przyjęty na studia w Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydziale Inżynierii Łądowo-Wodnej, Oddziale Mierniczym w Krakowie. Dyplom inżyniera i magistra nauk technicznych otrzymał w roku 1951.

Pracę zawodową rozpoczął jeszcze w okresie studiów. W roku 1950 zostaje wcielony do służby wojskowej. Po przeszkoleniu i

uzyskaniu stopnia porucznika pracuje w Oficerskiej Szkole Topografii w Jeleniej Górze, gdzie prowadzi zajęcia między innymi z geodezji wyższej i kartografii matematycznej. W roku 1957 zostaje przeniesiony do Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. W uczelni tej kierował pracami najpierw Zakładu Geodezji potem Katedry Geodezji i Topografii, a następnie Instytutu Geodezji i Fotointerpretacji oraz Instytutu Geodezji i Meteorologii. Tytuł profesora nadano w roku 1981. Oprócz pracy w WAT wykladał również na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie. Prowadził bardzo szeroką działalność naukowo-badawczą, szczególnie w zakresie zastosowania techniki laserowej w geodezji.

Na emeryturę przeszedł w roku 1993.

Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił w 1947 r. W latach 1966-1969 pełnił funkcję Przewodniczącego Oddziału Stołeczno-Wojewódzkiego SGP w Warszawie, a w latach 1969-1972 przewodniczył Zarządowi Głównemu SGP. Pełnił również przez kilkanaście lat funkcję wiceprzewodniczącego Stowarzyszenia, a do chwili obecnej przewodniczy Komisji Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP. Dzięki jego inicjatywie i pod jego kierownictwem powołany został zespół, który opracował i wydał II tom Zarysu Historii Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Jest działaczem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Przez ponad 30 lat pełni tam funkcję członka Komisji Rewizyjnej. Społecznie pracuje w Akademii Inżynierskiej (AIP) w Polsce, gdzie przewodniczy Gremium Naukowo-Technicznemu ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji.

W dowód uznania olbrzymich zasług, jakie wniósł w rozwój Stowarzyszenia Geodetów Polskich, XXXI Zjazd Delegatów SGP, który odbył się w dniach 15-16 maja 1992 r. w Białymstoku nadał mu godność Członka Honorowego SGP.

Literatura: prof. Bogdan Ney, Jubileusz 75 lecia płk w st. spocz. prof. dr. hab. inż. Stanisława PACHUTY, Przegl. Geod. 1998 r.

T. Kuźnicki

Kol. Jerzy Piotrowski urodził się 2 listopada 1932 r. w Poznaniu, gdzie w roku 1952 ukończył Technikum Geodezyjne.

Pracę zawodową rozpoczął w Poznańskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym, poczem w roku 1953 został oddelegowany do Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej w Poznaniu. Pracując ukończył wyższe studia geodezyjne uzyskując tytuł inżyniera geodety. Następnie podejmuje pracę w Delegaturze Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w Poznaniu, a po reorganizacji w Wydziale Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, skąd przeszedł na emeryturę.

Był powoływany do szeregu zespołów opiniujących akty prawne i techniczne. Do chwili obecnej jest członkiem Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

Bardzo aktywnie działa w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. Od roku 1963 pracuje w Oddziale SGP w Poznaniu. Najpierw w Komisji Szkolenia i Komisji Uprawnień Zawodowych. W roku 1966 został wybrany na członka Zarządu Oddziału SGP. W latach 1974-1983 pełnił funkcję Przewodniczącego Zarządu Oddziału SGP w Poznaniu, będąc również członkiem Zarządu Głównego. Po roku 1983 był z-cą członka Zarządu Głównego, a obecnie jest wiceprzewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej SGP.

Był współinicjatorem i jednym z organizatorów ogólnopolskich konferencji specjalistycznych pn. "Dni Geodezji i Kartografii na Międzynarodowych Targach Poznańskich".

Szczególnego podkreślenia wymaga jego inicjatywa ufundowania przez Geodetów Wielkopolskich Sztandaru dla Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Sztandar ten został wręczony Przewodniczącemu Zarządu Głównego SGP kol. Cezaremu Lipertowi w dniu 6 kwietnia 1974 r.

W dowód uznania jego wieloletniej pracy w SGP i zasług poniesionych dla rozwoju organizacji, XXXIII Zjazd Delegatów SGP, który odbył się w dniach 28-30.05.1998 r. w Lublinie, nadał Mu godność Członka Honorowego SGP.

T. Kuźnicki

Opiniowanie aktów prawnych

W dniu 24 lipca 1998 r. została uchwalona Ustawa o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa.

Wymieniona Ustawa wprowadziła istotne zmiany w Ustawie z 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W związku z tym konieczne stały się zmiany dotychczasowych rozporządzeń wykonawczych.

Główny Urząd Geodezji i Kartografii przesłał do SGP projekty 18-tu rozporządzeń z prośbą o zgłoszenie uwag w terminie 12 dniowym. Powołany został zespół w składzie kolejdy: Zenon Marzec, Stanisław Różanka, Marian Szymański i Tomasz Telega, który przygotował uwagi Stowarzyszenia do przesłanych aktów prawnych.

Poniżej drukujemy te uwagi. Osoby zainteresowane projektami rozporządzeń mogą je otrzymać do wglądu w Biurze Zarządu Głównego SGP. Są one bardzo obszerne i jest rzeczą niemożliwą drukowanie ich w "Wiadomościach".

Odpowiadając na pismo z dnia 18.0.1998 r. Ldz. POK/951/98 przesyłamy opinię Stowarzyszenia Geodetów Polskich do przekazanych nam projektów Rozporządzeń.

Uwaga ogólna: Przedstawione projekty rozporządzeń są opracowane nie jednorodnie. Odnosi się wrażenie, że poszczególne akty prawne opracowane były w różnych instytucjach. Konieczne jest ujednoczenie.

Uwagi szczegółowe:

1. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie określenia rodzajów prac geodezyjnych i kartograficznych mających znaczenie dla obronności państwa oraz szczegółowych zasad wykonywania tych prac.

- § 1 ust. 1 - proponujemy przenieść do uzasadnienia.
- § 1 ust. 2 - proponujemy następującą redakcję wstępu: "Rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych mające znaczenie dla obronności kraju".
- § 1 ust. 2 pkt 1 - skreślić słowo "krajowej"
- § 1 ust. 2 pkt 2 - skreślić słowo "krajowej"
- § 1 ust. 2 pkt 3 - zapis tego punktu jest ujęty zbyt szeroko, należy go uszczegółowić.
- § 1 ust. 2 pkt 8 - skreślić
- § 1 ust. 2 pkt 9 - ograniczyć tylko do spraw wojskowych
- § 1 ust. 2 pkt 11 - skreślić, jest to zapis anachroniczny.
- § 1 ust. 5 - skreślić zapis "na zasadach wzajemności"
- § 1 ust. 6 - proponowany zapis jest niezrozumiały.
- § 5 - napisany jest złą polszczyzną.

2. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie rodzajów i wiadomości zawartych w materiałach geodezyjnych i kartograficznych stanowiących tajemnicę państwową.

Redakcja Załącznika do Rozporządzenia nasuwa szereg wątpliwości, brak jasności sformułowań. Konieczne jest przereformowanie.

3. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 grudnia 1996 r. w sprawie sposobu i trybu ochrony znaków geodezyjnych i magnetycznych oraz rodzajów znaków nie podlegających ochronie.

- w wykazie Dzienników Ustaw brakuje Dz.U. z 1990 r. Nr 15 poz. 70.
- w pkt 4 skreślić słowa "przy pomocy Geodety Powiatowego" wynika to z innych przepisów.

4. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej, zmieniające rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 15 maja 1990 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

- w wykazie Dzienników Ustaw brakuje Dz. U. z 190 r. Nr 34, poz. 198.
- § 2 zmienić zapis na zgodny z ustawą,
- § 9, pkt 1 ust. 5 - zmienić na § 9 ust. 1 pkt 5.
- § 9 pkt 1 ust. 5 - proponujemy zastąpić wyrazy "o ostatecznej wartości wykonanej pracy wyrazami "o rodzaju i liczbie jednostek określających wykonaną pracę",
- załącznik Nr 1 pkt 5 - wyrazy "wartość pracy" zastąpić wyrazami "rodzaj i liczba

jednostek określających wykonywaną pracę". Uwaga ta dotyczy również załącznika Nr 2 pkt 13.

5. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie rodzajów map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, których reprodukcja, rozpowszechnianie i rozprowadzanie wymaga zezwolenia oraz tryb udzielania zezwoleń.

Projekt rozporządzenia jest zbyt restrykcyjny, konieczne jest ograniczenie zakresu wydawania zgód na reprodukcję materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Doprecyzować pojęcia: reprodukcja, rozpowszechnianie i rozprowadzanie.

§ 1 ust. 1 - przereformować, część zapisu przenieść do uzasadnienia, wykreślić słowa "własnych celów",

§ 2 ust 1 - po słowach "na reprodukcję" dodać "dla celów rozpowszechniania i dalszego reprodukcji".

6. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie.

§ 1 ust 1 - po słowach "standardy techniczne" skreślić słowo "dla", a wpisać "do wykonywania".

§ 1 ust. 2 - po słowach "należy rozumieć" skreślić słowo przepisy, skreślić nawiasy, a po słowie "techniczne" wpisać "do wykonywania opracowań, o których mowa w ust. 1".

§ 2 dodać punkty - zakładanie i prowadzenie ewidencji gruntów i budynków

- wykonywanie opracowań geodezyjnych i kartograficznych dla celów prawnych
- inne.

7. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie sposobu wykazywania w ewidencji gruntów i budynków danych odnoszących się do gruntów i budynków znajdujących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, Ministrowi Obrony Narodowej i ministrowi właściwemu do spraw sprawiedliwości.

§ 1 - poza delegacją ustawową

§ 2 - uzupełnić informację o władającym, rozszerzyć o użytki i klasy (dla celów statystycznych).

8. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie sposobu ewidencjonowania przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną RP przebiegu granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa.

Ograniczyć przepis wyłącznie do granic: państwa, województwa, powiatu i gmin.

§ 6 ust. 1 i ust. 3 - skreślić.

§ 8 - po słowach "Powierzchnia jednostek" dodać "oblicza się z dokładnością do 1 m², a" o dalej jak w projekcie rozporządzenia.

9. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie określenia wymagań, jakim powinni odpowiadać wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, geodeci województw, geodeci powiatowi i geodeci gminni.

Zdefiniować co oznacza praktyka po uzyskaniu uprawnień.

§ 3 ust. 2 - skreślić słowo "aprobatą" a wpisać słowo "zgoda".

10. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych, jakie powinny zostać spełnione przez gminy wnioskujące o przejęcie zadań i kompetencji określonych w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne.

Proponujemy aby słowo "zabezpiecza" zamienić na "zapewnia".

§ 3 - doprecyzować kto reprezentuje gminę.

11. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych obowiązującego na terenie całego kraju, jego parametrów technicznych oraz warunków stosowania.

1. W § 5 pkt 1 powinien być określony docelowy termin zaprzestania stosowania dotychczasowych układów współrzędnych.

2. W § 5 pkt 2 należy uściślić jaki organ administracji geodezyjnej i kartograficznej

inspiruje podjęcie prac związanych z modernizacją układu współrzędnych i podejmując decyzje o jego zmianie.

3. W załączniku nr 2 pkt 4. Nie zgadzamy się z całościowym zapisem umieszczonym w tym punkcie. Nie należy przeciwstawiać pojęcia mapy "numerycznej" mapie "kartograficznej" (skąd taka nazwa?) wobec istnienia cyfrowej technologii opracowania mapy zasadniczej. Proponowany w tym punkcie zapis na temat ograniczenia terenu na skrajach strefy do granic władania grozi luką w treści mapy na skrajach sąsiednich pasów. W takim sformułowaniu nie można nie uwzględnić zachodzenia na siebie sąsiednich stref.

Z naszego punktu widzenia koncepcja opracowania mapy zasadniczej powinna być następująca:

Mapa zasadnicza prowadzona jest w zapisie cyfrowym we współrzędnych geograficznych - geodezyjnych B, L. Powinien być przyjęty układ sekcyjny południkowo-równoleżnikowy nawiązujący do podziału stosowanego dla map topograficznych. Układ współrzędnych prostokątnych płaskich XOY generowany dla mapy zasadniczej może być liczony w jednej bądź czterech proponowanych strefach odziorowania. Taka propozycja charakteryzuje się następującymi walorami:

- obniżenie kosztów konstrukcji informatycznego systemu prowadzenia mapy zasadniczej i uproszczenia jego procedur;
- ułatwienie prowadzenia geodezyjno-kartograficznego zasobu;
- zapewnienie jednolitości podziału na arkusze ciągu map zasadniczych, katastralnych i topograficznych.

4. Proponowany w projekcie zarządzenia podział sekcyjny prostokątny ma szereg uchybień, które uwidaczniają się w dalszych punktach załącznika nr 2, np.:

- w punktach 5, 6, 7 i rys. 1, 2, 3 używa się "arkusz map 1:10000" podczas gdy taka mapa zasadnicza nie istnieje i nie jest przewidziana do prowadzenia;
- w punkcie 6 występuje mało czytelny sposób oznaczania godeł sekcji podziałowych (a nie arkuszy map) w skali 1:10000 (wzory na B i C), a w efekcie uzyskuje się prostą numerację pasów i słupów.

5. W załączniku nr 3 w punkcie 2 występują poważne błędy stylistyczne i jeden ortograficzny. W zamieszczonej tabelce można pominąć "wymiary i powierzchnię arkusza", a także uwagi pod tabelką.

1. Do Rozporządzenia Ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie trybu i zakresu działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej oraz zasad wynagradzania jej członków.

- § 1 - ust. 1, po słowach "Główny Geodeta Kraju" skreślić dalszą treść, dodając w zamian: "powołuje i odwołuje Radę, mianuje i odwołuje przewodniczącego i sekretarza Rady".
- ust. 3, obecną treść skreślić, wpisując nową: "Liczba członków Rady nie powinna przekraczać 25 osób".
- ust. 4, dodać w treści: "Kadencja Rady trwa 3 lata".

Po § 2 wstawić nowy paragraf, w którym należy określić ogólne zadania Rady.

§ 3 - przenieść na § 4, dodać ust. 1 o treści: "1. Przewodniczący Rady wchodzi z urzędu w skład Kolegium Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii".

Dotychczasową treść potraktować jako ustęp 2 pkt 4 tego ustępu słowo "rzeczoznawców" zastąpić słowem "ekspertów".

§ 10 - powinien zawierać treść: "Traci moc Zarządzenie nr 4/90 Ministra GPiB z dnia 21.03.1990 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej".

2. Do Rozporządzenia Ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie trybu i zakresu działania oraz zasad wynagradzania Komisji Standaryzacji Nazw poza granicami Polski.

- § 1 - ust. 1, skreślić słowa "jest ciałem społecznym",
- ust. 2, w słownikach polskich brak słowa "gazetery".
- § 2 - ust. 3, czy rozporządzenie może nadać decyzji Komisji moc ostatecznej decyzji administracyjnej.
- § 4 - ust. 2, skreślić słowa: "W granicach kwot przewidzianych na ten cel",
- § 5 - ust. 1, zostawić treść: Sekretarz Komisji zatrudniony jest w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii".

3. Do Rozporządzenia Ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie sposobu, trybu i szczególnych warunków nadawania uprawnień zawodowych

oraz...

§ 2 - ust. 1 - pkt 2, należy rozszerzyć o wymogi uwiaryganiające ten opis,

- dodać pkt 5 o treści "5) kopię dotychczas posiadanych uprawnień".

§ 3 - ust. 1, skreślić słowa "o których mowa w art. 43", w zamian wpisać słowa "o które ubiega się zainteresowany",

- ust. 2 i ust. 3, skreślić słowa "w bezpośrednim wykonawstwie geodezyjnym"; brak definicji tego warunku i niezgodność z ustawą,

- ust. 4, skreślić w całości,

- ust. 5, po słowach "publikacjami naukowymi" zamiast przecinka wstawić "lub".

§ 5 - ust. 4, zamiast słowa "powoła" wstawić "powołuje i odwołuje",

ust. 5, słowo "czterech" zastąpić słowem "trzech".

- dodać ust. 6 o treści: "Komisja ma swą siedzibę w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii".

§ 6 - ust. 2, po słowie "kwalifikacyjnej" dodać: "w sprawach o których mowa w ust. 1, wskazany przez przewodniczącego".

§ 8 - ust. 5, słowa "część kwoty" zastąpić słowami "50% kwoty"; po słowach "tego postępowania" postawić kropkę i resztę skreślić.

§ 9 - ust. 3, skreślić treść od słowa "przewodniczący" do słowa "kwalifikacyjnym" w zamian wstawiając słowo "zespół kwalifikacyjny".

§ 12 - skreślić słowa "sześciu miesięcy" w zamian wstawiając "jednego roku"

§ 14 - na końcu tekstu dodać: "oraz pieczętą, której wzór stanowi załącznik nr 3".

4. Do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia...

- niewłaściwa nazwa Ministra, w tytule rozporządzenia.

§ 4 - ust. 4 i ust. 5, skreślić, bowiem są to zadania wojewódzkiego inspektoratu nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Załączniki 2 i 3, wyjaśnić jakie numeryczne modele terenu mają się znaleźć w zasobie centralnym (pkt 11) i wojewódzkim (pkt 4).

Załącznik nr 3 opracowany mało starannie - powtórzenia, pomieszanie kolejności ważności problemów, brak wymienienia instrukcji dotyczącej spraw p.poz., zalania lokalu, włamań itp.

5. Do Rozporządzenia Ministrów właściwych do spraw administracji publicznej oraz rozwoju wsi w sprawie rozgraniczania nieruchomości.

- w podstawie prawnej pominięto ostatnią nowelizację Prawa geodezyjnego, dotyczy to także § 2 pkt 2,

- przepis należy uzupełnić o użytkowników wieczystych,

- w załączniku 2, skreślić końcową uwagę: "strony podpisują każdą kartę protokołu".

6. Do Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania kontroli działalności geodezyjnej i kartograficznej.

- uwaga ogólna: punkty od 1-5 zostały rozwinięte w dalszych punktach, co powoduje powtórzenia oraz braki, np. brak punktu dotyczącego sieci uzbrojenia terenu,

§ 2 pkt 12, po słowie "map" dodać "i tabel taksacyjnych".

7. Do Rozporządzenia Ministra właściwego do spraw administracji publicznej w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, uzgadniania...

§ 1 - ust. 1, nie podano kompletu "późniejszych zmian",

ust. 2, pkt 2, po słowach "art. 2 pkt 11 skreślić dalszą treść, bowiem wykracza poza regulację ustawową,

§ 2 - ust. 2, pkt 4, słowo "informacji" zastąpić słowem "materiałów".

§ 4 - w § 5 wyjaśniono rodzaj przewodu, nie wyjaśniono typu przewodu,

§ 14 - rozważenia wymaga prawidłowość użycia pojęcia "zasób zespołu".

§ 17 - ust. 3, słowa "podkładu mapowego" zastąpić słowem "mapą",

§ 20 - rozważyć prawidłowość treści; uzgodnienia powinny znaleźć wyraz na mapie zasadniczej lub na jej nakładce; ponadto należy rozważyć użycie pojęć: "zasób zespołu", "mapy przeglądowe", "mapa dyżurna", "podkład kopii mapy zasadniczej",

§ 24 - usunąć,

§ 34 - ust. 2, pkt 2, słowo "kolizją" zastąpić słowami "skutkami kolizji".

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Serdecznie przepraszamy Koleżanki i Kolegów za opóźnione zamieszczenie informacji o imprezach, które odbyły się w tym roku. Opóźnienie to zostało spowodowane nieukazywaniem się "Wiadomości" od miesiąca sierpnia br. Będziemy czynić starania, aby w przyszłości ukazywały się one bardziej regularnie.

Zebranie w dniu 16.09.1998 r.

- Dyskutowano nad sprawami finansowymi SGP. Sekretarz Generalny przedstawił wydatki Zarządu Głównego oraz wpływy ze składek członkowskich i zysku Zespołu Rzeczoznawców SGP. Wydatki były bardzo wysokie: 32000,00 zł Zjazd Delegatów, 32000,00 wydawanie "Wiadomości", 20000 zł współpraca międzynarodowa, w tym Kongres FIG, 11000,00 zł zapomogi + duże wydatki na utrzymanie Biura Zarządu Głównego. Wpływy: 55000,00 zł składki członkowskie, 20000,00 zł zysk z Zespołu Rzeczoznawców. W chwili obecnej na koncie Zarządu Głównego znajduje się około 40000,00 zł (wszystkie liczby podane są w zaokrągleniu).

Postanowiono przedstawić te sprawy na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego SGP z następującymi propozycjami:

- podniesienie składki członkowskiej
- współfinansowanie przez Oddziały "Wiadomości"
- zmiana systemu rozliczeń Zespołu Rzeczoznawców z Oddziałami i Zarządem Głównym SGP.

- Dyskutowano nad sprawami związanymi z Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, a w szczególności ze sprawami dotyczącymi majątku FSNT. Postanowiono przedstawić te zagadnienia na Zebraniu Zarządu Głównego SGP.

- Omówiono sprawę wprowadzenia rygorów przez Sąd warszawski dla geodetów "badających księgi wieczyste". Postanowiono wystąpić do Prezesa Sądu Wojewódzkiego z pismem wnioskującym o zniesienie tych utrudnień,

- postanowiono zorganizować następujące spotkania:
 - = 20.10.1998 r. z przedstawicielami ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznej
 - = 27.10.1998 r. kolegów pracujących w samorządach.

- Przyznano dwie zapomogi po 500 zł każda.
 - Zatwierdzono Regulamin Konkursu Prac Scaleniovych.
 - Przyjęto Regulamin Zespołu Rzeczoznawców SGP i postanowiono przedłożyć go do zatwierdzenia na Zebraniu Zarządu Głównego.

Zebranie w dniu 9.10.1998 r.

- Prezydium odbyło się z udziałem Głównego Geodety Kraju kol. Józefa Rackiego i Dyrektora Generalnego GUGiK kol. Tadeusza Kościuka.

Główny Geodeta Kraju poinformował o pracach GUGiK nad opracowaniem projektu nowej Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne oraz projektami rozporządzeń wykonawczych do obecnej Ustawy. W dyskusji poruszone zostały zagadnienia instrukcji technicznych, uprawnień zawodowych i szkolenia.

Ustalono, że dalsze robocze kontakty w załatwianiu szczegółowym tych spraw będą prowadzone z ramienia GUGiK przez Dyrektora Generalnego.

Bardzo szeroko omówiono organizację Kongresu Katastralnego. Główny Geodeta Kraju zobowiązał się, że GUGiK aktywnie włączy się w te prace.

- Przyjęto uwagi SGP do 11 rozporządzeń wykonawczych do Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne (uwagi te znajdują się na str. 4 i 5)

- Przyznano dwie zapomogi po 500 zł każda.
 - Załatwiono sprawy organizacyjne:
 = przyjęto porządek obrad Zebrania Zarządu Głównego SGP

= przyjęto sprawozdanie z działalności Prezydium które zostanie dostarczone członkom Zarządu Głównego,

= zaakceptowano składy osobowe Głównych Komisji, Zespołu i Rad.

Zebranie w dniu 27.10.1998 r.

- zatwierdzono preliminarz wydatków związanych z organizacją KNT nt. "Problemy automatyzacji" w geodezji inżynierskiej", 18-19.03.1998 r. w Warszawie. Preliminarz opiewa na kwotę 30000,00 zł. Odpłatność od uczestnika 300,00 zł.

- Postanowiono przyjąć opracowane przez Pana Piłatowicza biogramy: Lucjana Grabowskiego, Stefana Hausbrandta, Władysława Surmackiego i Kaspra Weigla i skierować je do Redakcji Słownika Biograficznego Techników Polskich.

- Zaakceptowano uwagi SGP do dalszych 7 rozporządzeń wykonawczych do Ustawy Prawo geodezyjne i Kartograficzne.

- Dyskutowano nad propozycją firmy Plaza s.c. podłączenie SGP do Internetu. Postanowiono nie skrzyżać z tej propozycji, najpierw należy zakupić nowy sprzęt komputerowy, a potem zrobić rozeznanie wśród innych firm instalujących Internet.

- Powołano Główny Sąd w Konkursie Jakości Prac Scaleniovych w składzie:

- Przewodniczący - kol. Jan Bielański
- Sekretarz - kol. Józef Pawluk
- Członkowie - kol. Jerzy Kozłowski, kol. Edward Oszmiański, kol. Władysław Pruszczyk, kol. Zdzisław Talar.

T. Kuźnicki

Mistrzostwa Polski Geodetów w tenisie ziemnym

Poznań 3-5 września 1998

z informacjami na temat katastru z wystawą
oraz pokazami sprzętu geodezyjnego

Na kortach TS OLIMPIA w Poznaniu odbyły się XV Mistrzostwa Polski Geodetów w Tenisie Ziemnym zorganizowane przez Zarząd Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ oraz Oddział Wielkopolski Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył dyrektor ZG i KM GEOPOZ - Andrzej Krygier, kierownikiem turnieju był kol. Andrzej Konoplicki wraz z nim głównymi organizatorami imprezy byli koledzy M. Gruszecki, J. Macyszyn. W Mistrzostwach wzięło udział 5 zawodniczek i 41 zawodników z całego kraju. Panie grały systemem "każda z każdą" panowie rozgrywali turniej systemem pucharowym w dwóch grupach wiekowych: do lat 50 i powyżej, oraz - bez względu na wiek - w grach podwójnych. Zwycięzcy w grupach wiekowych rozegrali mecz o tytuł Mistrza Polski Geodetów na rok 1998. Wyniki podano w załączonym zestawieniu. Słoneczna pogoda i dobra organizacja zapewniły sprawne przeprowadzenie Mistrzostw. Była to udana impreza. W otwarciu zawodów udział wzięli: Wiceprezydent Poznania - Jacek May, Dyrektor GUGiK - Tadeusz Kościuk, który równocześnie uczestniczył w turnieju jako zawodnik, Główny Geodeta Wojewódzki Roman Wojtynek oraz Przewodniczący Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP - Waldemar Sztukiewicz. Otwarcia dokonał mgr inż. Andrzej Krygier Dyrektor ZG i KM GEOPOZ. Puchary dla zwycięzców ufundowali Główny Geodeta Kraju, Przewodniczący Zarządu Głównego SGP, Prezydent miasta Poznania, Główny Geodeta Województwa Poznańskiego, Przewodniczący Zarządu Oddziału Wielkopolskiego SGP oraz Dyrektor ZG i KM GEOPOZ.

Najszechstronniejszym uczestnikiem Mistrzostw był zawodnik jeden z głównych organizatorów i autor referatu wygłoszonego na seminarium - kol. Mieczysław Gruszecki. Najsympatyczniejszym i najbardziej aktywnym towarzysko był senior geodetów tenisistów - zawodnik prof. Jerzy Fellman. Wszystkie nagrody i wyróżnienia zostały wręczone w czasie uroczystej kolacji na zakończenie zawodów. Interesującym uzupełnieniem Mistrzostw było seminarium na temat: "Wczoraj, dziś i jutro Katastru w Wielkopolsce", wraz z wystawą, która odbyła się 4 września. Prelegenci z ZG i KM GEOPOZ zaprezentowali wizję i swe dotychczasowe dokonania w zakresie budowy katastru miejskiego. Seminarium towarzyszył pokaz sprzętu geodezyjnego prezentowany przez firmy GEOSPRZĘT-BIS oraz GEBR. WICHAMN. Organizatorem seminarium i wystawy była kol. Irena Winnowicz. uczestnicy XV Mistrzostw Polski Geodetów w Tenisie Ziemnym zjeżdżając się po ich zakończeniu, umówili się na kolejne XVI Mistrzostwa w roku 1999 do Olsztyna.

Dobrze, że w naszym gronie mamy koleżanki i kolegów, którzy chcą i potrafią organizować takie imprezy. Dobrze też, że nie brak uczestników takich imprez oraz że znajdują się chętni do ich organizacji.

Andrzej Dobrzyński

Wyniki

Mistrz Polski Geodetów: **Jacek Piętka** - SGP Gdańsk I
 Wicemistrz Polski Geodetów: **Janusz Kwiecień** - ATR Bydgoszcz
 Mistrzynie Polski Geodetek: **Danuta Jędrzejak**
 Wicemistrzynie Polski Geodetek: **Danuta Potrzebna** - WODGiK Sieradz
 III miejsce: **Iwona Radzik** - SGP Gdańsk I

W grupie mężczyzn do 50 lat
 I miejsce: **Jacek Piętka** - SGP Gdańsk I
 II miejsce: **Kazimierz Mertuszka** - Wałbrzych
 III miejsce: **Bogusław Kniaż** - SGP Szczecin I

W grupie mężczyzn powyżej 50 lat
 I miejsce: **Janusz Kwiecień** - ATR Bydgoszcz
 II miejsce: **Mieczysław Gruszecki** - GEOPOZ Poznań I
 III miejsce: **Mieczysław Kołodziejczyk** - IGiK Warszawa
 Mistrzowie Polski w Grze Podwójnej: **Jacek Piętka, Marek Kowalski** - SGP Gdańsk I

Wicemistrzowie Polski w Grze Podwójnej:
Kazimierz Mertuszka - Wałbrzych, **Bogumił Koczoł** - Gdańsk
 III miejsce w Grze Podwójnej:

Wiesław Kazaniszyn, Rafał Fryska - Szczecin

Klasyfikacja drużynowa

I miejsce - **SGP Gdańsk I (I. Radzik, J. Piętka, M. Kowalski)** - 127 pkt.
 II miejsce - **GEOPOZ Poznań I (M. Gruszecki, A. Kaźmierczak, J. Macyszyn)** - 108 pkt.
 III miejsce - **SGP Szczecin I (W. Kazaniszyn, R. Rachwał, B. Kniaż)** - 94,5 pkt

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Dyrektor ZGiKM
GEOPOZ Andrzej
KRYGIER
otwiera
Mistrzostwa

Otwarcie Mistrzostw

Organizatorzy, dzięki pomocy sponsorów:
ELA COMPIL Sp. z o.o. w Poznaniu,
GEBR. WICHMAN Poznań Sp. z o.o.,
GEOSPRZĘT - BIS w Poznaniu
+ COGIK, INFORMATION & NAVIGATION SYSTEM
Ltd. w Krakowie
oraz **INSTAL POZNAŃ S.A.**
przygotowali liczne nagrody rzeczowe.

Henryk Musiatowicz (Szczecin) gra,
Ryszard Kaczyński (Łódź) zbiera piłki

Debel poznański:
Robert NAPIERAŁA i Jan MAGYSZYN

O te puchary walczyli uczestnicy.
Stoją w głębi:
Wiceprezydent
Poznania Jacek
MAY, Dyrektor
GEOPOZ-u Andrzej
Krygier, tyłem
Mieczysław
Gruszecki, Przew.
ZO SGP Waldemar
Gruszecki

Półfinał gry podwójnej: Ryszard Rachwał i
Bogusław Książ (Szczecin) (lpl.) oraz Jacek Piętka i
Marek Kowalski (Gdańsk)

Wycieczki organizowane przez Koło Nr 5 w Białymstoku

Fotografia na tle wieży Eiffla to stały punkt wszystkich wycieczek po Paryżu

Wieczne spacery w okolicach Moulin Rouge to głównie domena panów

Dzielnica XXI w. w Paryżu wielu z nas kojarzyła się z nowojorskim Manhattanem

Rok 1998 był bardzo udanym rokiem w przedsięwzięciach Koła Nr 5 Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku stawiającego sobie za główny cel stałą integrację środowiska geodezyjnego. Organizowane od paru lat wyprawy geodetów w Europę stały się już tradycją. Zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami w miesiącu kwietniu 40osobowa grupa uczestniczyła w imprezie przebiegającej przez: Belgię, Francję i Niemcy. Zwiedziliśmy m.in. Brukselę, Paryż, Luksemburg, Metz, Kolonię. Głównym punktem programu był 3 dniowy pobyt nad Sekwaną, w mieście artystów, kreatorów mody tudzież jak wszędzie zapracowanych geodetów. Wjazd na szczyt wieży Eiffla, wieczorny rejs po Sekwanie, zwiedzanie Wersalu i Luwru to tylko część z tego co udało nam się zrealizować podczas pobytu w Francji.

Wspaniała atmosfera, zauroczenie zwiedzanymi miejscami zaowocowało kolejną wyprawą, tym razem na pożegnanie lata, tj. w końcu sierpnia.

W związku z jubileuszem Roku Mickiewiczowskiego postanowiliśmy wyruszyć śladami wieszca odwiedzając Wilno, Kowno oraz Troki. Ilość chętnych przeszła nasze najmielsze oczekiwania. W wyprawie bowiem uczestniczyły 72 osoby. W związku z mającą nastąpić po nowym roku integracją województw północno-wschodnich zaprosiliśmy również geodetów sąsiedniego województwa łomżyńskiego i suwalskiego, a nawet była geodetka z Ostrołki.

W zachwyt wprawiły nas bajecznie kolorowe uliczki Starego Miasta w Wilnie, wielość kościołów, a szczególnie kaplica w Ostrej Bramie. Widoczne na każdym kroku ślady polskości niektórym z uczestników przyprowadzały na myśl minione dzieje. Wizyta na cmentarzu na Rossie, złożenie wieńców od geodetów przyszłego woj. podlaskiego na grobie matki J. Piłsudskiego to jeden z akcentów patriotycznego charakteru wycieczki. Odwiedziliśmy także naszych kolegów w Wilnie. Była to firma o charakterze spółki akcyjnej, gdzie wykonuje się typowe zadania z zakresu geodezji inżynierskiej. Niestety, z przykrością stwierdziliśmy jaki dystans dzieli geodetów litewskich od tego czym dzisiaj dysponujemy w Polsce i na jakich technologiach opieramy produkcję geodezyjną. Tym niemniej atmosfera była przyjazna, a pamiątki jakie przekazaliśmy młodym inżynierom z Wilna pozwolą na zapoznanie się z naszym podlaskim regionem.

Zwiedzanie pięknego zamku w Trokach zakończyło naszą trzydniową imprezę po Litwie. Jak zwykle podczas powrotu ustaliliśmy kolejny kierunek wyprawy - już VI. Niemal jednogłośnie wybór padł na Hiszpanię. Tak więc adios do 1999 roku.

Tadeusz Jastrzębski

Przed budynkiem INZINIERINIAJ S.A. w Wilnie siedziącej jednej z największych firm geodezyjnych

Wspólna fotografia przy pomniku Mickiewicza w Wilnie

Czas na zadumę i refleksje przy grobach cmentarza na Rossie

STYCZEŃ

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

LUTY

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

MARZEC

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KWIECIEŃ

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

MAJ

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

CZERWIEC

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

LIPIEC

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

SIERPIEŃ

P	W	Ś	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

WRZESIEŃ

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1999

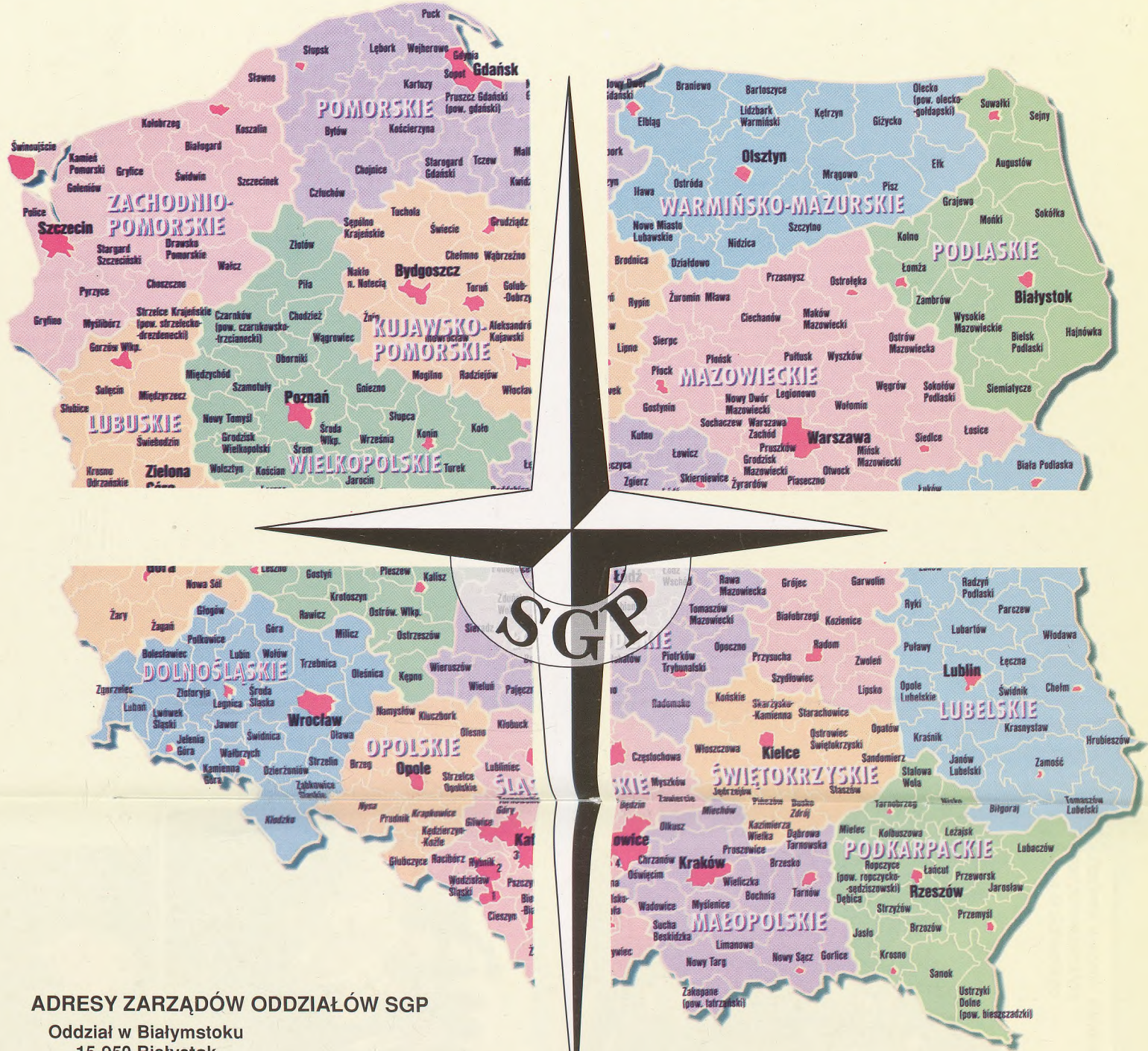
STOWARZYSZENIE GEODETÓW

POLSKICH

ZARZĄD GŁÓWNY

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5

tel./fax (022) 826 87 51

ADRESY ZARZĄDÓW ODDZIAŁÓW SGP

Oddział w Białymstoku
15-950 Białystok
ul. M.C. Skłodowskiej 2 | Oddział w Bydgoszczy
85-030 Bydgoszcz
ul. B. Rumińskiego 6 | Oddział w Gdańsku
85-850 Gdańsk
ul. Rajska 6 | Oddział w Górzowie Wlkp.
66-400 Górzów Wlkp.
ul. Kard. Wyszyńskiego 150A/1 | Oddział w Kaliszu
62-800 Kalisz
ul. Rumińskiego 2a | Oddział w Koszalinie
75-728 Koszalin
ul. Raclawicka 13 | Oddział w Katowicach
40-026 Katowice
ul. Podgórna 4 | Oddział w Kielcach
25-501 Kielce
ul. Sienkiewicza 48/50 | Oddział w Krakowie
31-113 Kraków
ul. Straszewskiego 28 | Oddział w Krośnie
38-400 Krosno
ul. Bieszczadzka 5 | Oddział w Legnicy
59-220 Legnica
ul. Złotoryjska 87 | Oddział w Lublinie
20-219 Lublin
ul. M.C. Skłodowskiej 3 | Oddział w Łodzi
90-007 Łódź
Pl. Komuny Paryskiej 5 | Oddział w Nowym Sączu
33-300 Nowy Sącz
ul. Strzelecka 1 | Oddział w Olsztynie
10-532 Olsztyn
Pl. Nowotki 1 | Oddział w Opole
45-952 Opole
ul. Katowicka 50 | Oddział w Ostrołęce
07-400 Ostrołęka
ul. Kopernika 7 | Oddział w Piotrkowie Tryb.
97-300 Piotrków Trybunalski
ul. Armii Krajowej 24a | Oddział w Poznaniu
61-712 Poznań
ul. Wieniawskiego 5/9 | Oddział w Radomiu
26-600 Radom
ul. Struga 7a | Oddział w Rzeszowie
35-069 Rzeszów
ul. Kopernika 1 | Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. 23-go Października 20 | Oddział w Szczecinie
70-478 Szczecin
ul. Wojska Polskiego 67 | Oddział w Toruniu
87-100 Toruń
pl. Św. Katarzyny | Oddział w Tarnowie
33-100 Tarnów
ul. Rynek 10 | Oddział w Warszawie
00-043 Warszawa
ul. Czackiego 3/5 | Oddział we Włocławku
87-800 Włocławek
pl. Wolności 1 | Oddział we Wrocławiu
50-020 Wrocław
ul. J. Piłsudskiego 74 | Oddział w Zielonej Górze
65-048 Zielona Góra
Al. Niepodległości 22 |
|--|--|--|--|--|--|---|---|--|--|---|--|--|---|--|---|--|---|--|--|--|--|--|--|---|---|--|--|--|

PAŹDZIERNIK

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

LISTOPAD

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

GRUDZIEŃ

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Złożenie wiązanki kwiatów pod pomnikiem króla Jana III Sobieskiego

ZEBRANIE BIAŁOSTOCKIEGO ZARZĄDU ODDZIAŁU W ŁAPACH

W dniu 3 lipca 1998 r. odbyło się wyjazdowe zebranie Zarządu Oddziału z udziałem liczego grona członków Stowarzyszenia i zaproszonych gości. Łącznie 140 osób.

Gospodarzem zebrania było Koło SGP w Łapach. Obrady odbywały się dzięki uprzejmości Burmistrza m. Łapy pana inż. Jerzego Mojkowskiemu w sali konferencyjnej UM i Gminy. Oprócz spraw statutowych i merytorycznych w trakcie zebrania przedstawione zostały dwa referaty:

1. "Regionalny system informacji przestrzennej" - wygłoszony przez kol. mgr inż. Andrzeja Dąbrowskiego, pracownika Politechniki Białostockiej.

2. "Społeczne i formalno-prawne aspekty funkcjonowania Narwiańskiego Parku Narodowego" - wygłoszony przez Pana mgr inż. Andrzeja Grygoruka, specjalistę z NPN w Kurowie.

Po obradach i wspólnym obiedzie uczestnicy zebrania zwiedzili Cukrownię Łapy S.A., gdzie gospodarze szczegółowo zapoznali z cyklem produkcyjnym i aktualnymi problemami Zakładu.

Następnie nastąpił wyjazd do miejscowości Płonka Kościelna, gdzie złożono wiązankę kwiatów pod pomnikiem króla Jana III Sobieskiego. Uczestników powitał ks. Władysław Grodzki proboszcz miejscowej parafii, który w szczególności sposób zapoznał z historią budowy pomnika jak również z historią powstania parafii i budowy kościoła oraz Cudownego Obrazu Wniebowzięcia Matki Bożej Płonkowskiej.

Po spełnieniu obowiązków Stowarzyszeniowych i "pokrzepieniu Ducha" wszyscy uczestnicy udali się do miejscowości Kurowo siedziby Dyrekcji Narwiańskiego Parku Narodowego, gdzie przybyłych powitał dyrektor pan mgr inż. Bogusław Deptuła. Po zwiedzeniu siedziby dyrekcji rozpoczęło się ognisko.

Atmosfera spotkania koleżeńskie było wspaniałą i miłą, mimo przelotnych opadów deszczu i trwała niemal do północy. Wszyscy bawili się doskonale, a to dzięki kolegom z Koła w Łapach na czele z jego przewodniczącym kol. Eugeniuszem Jabłońskim.

Czesław Lech

Ks. Władysław Grodzki zapoznaje z historią budowy pomnika

Kol. Eugeniusz Jabłoński (w białym stroju) z kol. Wiesławą Kalinowską z Koła w Wysokiem Mazowieckiem - w aRcji

Jubileusz 80-lecia urodzin kol. Wita Świerzińskiego

W dniu 4 września br. w Domu Technika odbyło się koleżeńskie spotkanie władz RW FSNT NOT i Zarządu Oddziału SGP z jubilatami kol. Witem Świerzińskim z okazji Jego 80 urodzin.

Kol. Wit Świerziński do SGP wstąpił w roku 1950. Pełnił i pełni następujące funkcje:

1. Przewodniczący Zarządu Koła przy WBGTR w latach 1953-1955 i 1957-1959 - 4 kadencję
2. Członek Zarządu Oddziału SGP z wyboru imiennego w latach 1956-1957 i 1960-1963
3. Sekretarz Zarządu Oddziału: 1955-1956 i 1959-1960
4. Przewodniczący Sądu Koleżeńckiego w latach 1980-1989
5. W kilku kadencjach przewodniczący komisji oddziałowych lub ich członek.
6. Przewodniczący rady Seniorów przy RW FSNT NOT w Białymstoku w latach 1976-1982.
7. Członek Głównej Komisji ds. Seniorów przy Zarządzie FSNT w Warszawie od 1994 r. do dziś.

W spotkaniu udział wzięli: Wit Świerziński - jubilat, dr inż. Czesław Podkowicz - przewodniczący RW FSNT NOT, inż. Halina Grzelakowska - dyrektor Biura RW FSNT NOT, inż. Wiesława Gawędzka - kierownika Działu Organizacyjnego, kol. Czesław Lech - przewodniczący ZO SGP, kol. Tadeusz Wilczewski - z-ca przewodniczącego ZO SGP, kol. Czesław Bartoszewicz - sekretarz ZO SGP.

Spotkanie odbyło się w miłej koleżeńkiej atmosferze przy lampce wina. Życzono Jubilatowi 100 lat oraz dalszej owocnej działalności społecznej

Czesław Lech

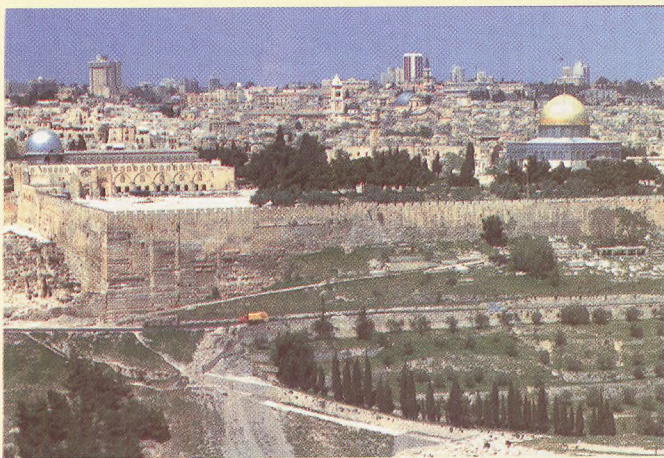

Przewodniczący RWFSNT NOT dr inż. Czesław Podkowicz wręcza Jubilatowi kol. Witowi Świerzińskiemu album

Od lewej: Czesław Lech, Wit Świerziński, Halina Grzelakowska, Czesław Bartoszewicz i Tadeusz Wilczewski

WYCIECZKA ODDZIAŁU ŁÓDZKIEGO

Dla Redakcji i Czytelników "Wiadomości" serdeczne pozdrowienia z kolejnej wyprawy zorganizowanej przez Zarząd Oddziału SGP w Łodzi.

Tym razem przebywaliśmy na Cyprze, skąd popłynęliśmy statkami do Włocławka (Jeruzolima - Betlejem) i Egiptu (Kair - Giza - piramidy)

W imieniu 44 uczestników
Jenny Lipska

JERUSALEM - General View
18-25.10.1998

Puchar i nagrody

Konrad Pirwitz - Dyr. Departamentu wręcza Puchar Głównego Geodety Kraju najlepszemu zawodnikowi mistrzostw Ireneuszowi Jaroszowi ze Słupska. Z prawej Franciszek Czekański - Członek Komitetu Organizacyjnego.

Drużynowy Mistrz Polski - Leksg grunt Słupsk (od lewej J. Bury - Przew. Komitetu Organizacyjnego, sędzia B. Wąs, H. Bąk, R. Bekta, H. Nowak, J. Gdański, I. Jarosz)

Najlepsza para (od lewej J. Bury, R. Książkowski, T. Kuźnicki - Sekretarz Generalny SGP, M. Markowski - Wrocław)

Turniej Par - przodem R. Hardyk - Członek Komitetu Organizacyjnego i jego partner A. Kolasa w pojedynku z parą z Ciechanowa

Uroczysta kolacja - na pierwszym planie drużyna z Bolesławca

XXII MISTRZOSTWA POLSKI GEODETÓW W BRUDŹU SPORTOWYM

W dniach od 2 do 4 października 1998 r. odbyły się XXII Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym. Miejscem zmagania brydżystów był pięknie położony Dom Wczasowy "SOSNA" w Wiśle. Mgła, niestety, przysłoniła widoki na uroczę Beskidy.

Organizatorem Mistrzostw był Oddział Katowicki SGP. bezpośrednio pracami organizacyjnymi kierował Komitet Organizacyjny w składzie: Przewodniczący: kol. Jan Bury, członkowie: Kol. Kol. Wojciech Łyskawa, Roman Hardyk, Karol Ząbek, Franciszek Czakański, Andrzej Tchórz. Mistrzostwa przebiegały w bardzo miłej atmosferze do czego przyczyniło się również kierownictwo i pracownicy D.W. SOSNA przygotowując bardzo smaczne posiłki. niesłychanie miła była również uroczysta kolacja, na której skocznie przygrywała kapela góralska co było innowacją w tego typu imprezach. W Mistrzostwach wzięło udział 98 zawodników w tym 6 Mistrzów Międzynarodowych i 11 Mistrzów Krajowych w brydżu sportowym.

Tytuł Absolutnego Mistrza Polski - Puchar Głównego Geodety Kraju zdobył Ireneusz JAROSZ - Słupsk przed Robertem Księżopolskim - Wrocław.

Turniej par wygrali Robert Księżopolski - Marek Markowski - Wrocław przed Jarosławem Bojko - Tadeuszem Godek - Ciechanów.

W mikstach zwyciężyła para Maria Macieszcak - Mirosław Izdebski z Warszawy. Turniej indywidualny wygrał Kazimierz Zajączkowski - Kraków przed Zenonem Kujawskim z Warszawy i Markiem Mazurem z Kluczborka. Turniej drużynowy wygrała drużyna Leksgrunt SŁUPSK w składzie Henryk Bąk, Ryszard Nektą, Janusz Gdański, Ireneusz Jarosz przed SGP Wrocław.

Człowiek zawodnicy otrzymali bardzo piękne puchary i atrakcyjne nagrody rzeczowe, a wszyscy uczestnicy pamiątkowe upominki.

Sponsorami imprezy byli między innymi:

- Zarząd Główny SGP,
- Główny Geodeta Kraju,
- Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki,
- Geodezyjna Izba Gospodarcza,
- Franciszek Czakański z Katowic.

Uczestnicy bardzo chwalili organizację imprezy, która ich zdaniem spełniła bardzo istotną rolę w integracji środowiska geodezyjnego całej Polski. Imprezę należy kontynuować.

Kolejdy ze Słupska jako zwycięzcy teamów zdobyli puchar przechodni Przewodniczącego Zarządu Głównego SGP i tradycyjnie jako triumfator drużynowy będą organizatorami następných XXIII Mistrzostw Polski Geodetów w Brydżu Sportowym.

Do zobaczenia w maju 1999 r. prawdopodobnie w Rowach.

Roman Hardyk

Wyniki sportowe mistrzostw

Turniej indywidualny

1. K. Zajączkowski - Kraków	65,57%	6. I. Jarosz - Słupsk	60,12%
2. Z. Kujawski - Warszawa	64,08%	7. J. Dzwierzyński - Rzeszów	58,64%
3. M. Mazur - Opole	61,12%	8. R. Hardyk - Katowice	57,81%
4. T. Kodek - Ciechanów	61,08%	9. W. Kurzawski - Gorzów	57,53%
5. K. Sztajntert - Bielsko B.	60,12%	10. K. Ząbek - Bielsko B.	57,08%

Turniej par

1. R. Księżopolski - M. Markowski - Wrocław	72,98%
2. J. Bojko - T. Godek - Ciechanów	61,87%
3. A. Żelazny - Z. Sienicki - Katowice	61,69%
4. E. Styłski - W. Waszkowiak - Gorzów	59,60%
5. H. Bąk - I. Jarosz - Słupsk	57,86%
6. A. Goszko - P. Knobloch - Warszawa	57,32%
7. R. Gorczyński - E. Prus - Warszawa	57,26%
8. Z. Dziula - S. Wawrok - Bielsko B.	55,61%
9. M. Macieszcak - M. Izdebski - Warszawa	54,97%
10. W. Kurzawski - T. Nowakowski - Gorzów	54,76%

Turniej drużynowy

1. Leksgrunt Słupsk 232 pkt (H. Bąk, R. Bekta, J. Gdański, I. Jarosz)
2. SGP Wrocław 228 pkt (R. Księżopolski, M. Markowski, R. Michalczuk, A. Stambulka)
3. Wyszków 214 pkt. (R. Gorczyński, T. Knap, W. Lubański, E. Prus)
4. Ciechanów 209 pkt. (S. Grędziński, J. Kowalski, W. Morawski, R. Śliwiński)
5. SPG Warszawa 209 pkt. (M. Macieszcak, M. Izdebski, L. Laskowski, J. Niezgoda)
6. Ciechanów - Kluczbork 206 pkt. (J. Bojko, T. Godek, M. Mazur, R. Zabłocki)

7. Bielsko - Katowice 206 pkt. (P. Piechocki, H. Skrzypiec, Z. Sienicki, A. Żelazny)

8. Bydgoszcz - Szczecin 205 pkt. (J. Tomasiak, G. Przytarski, Z. Dudek, M. Tomczyk)

9. Gorzów 204 pkt. (E. Styłski, W. Waszkowiak, T. Nowakowski, W. Kurzawski)

10. Kraków 200 pkt. (S. Mierzwa, Z. Mistek, Z. Stefański, K. Zajączkowski)

Punktacja długofalowa

1. I. Jarosz - Słupsk;
2. R. Księżopolski - Wrocław,
3. M. Markowski - Wrocław,
4. T. Godek - Ciechanów,
5. H. Bąk - Słupsk,
6. R. Gorczyński - Warszawa,
7. A. Żelazny - Katowice,
8. E. Prus - Warszawa,
9. J. Bojko - Ciechanów,
10. R. Bekta - Słupsk.

Zebranie Zarządu Głównego SGP

W dniu 6 listopada 1998 r. odbyło się w Warszawie Zebranie Zarządu Głównego SGP.

Porządek obrad przewidywał następujące sprawy:

1. Otwarcie zebrania
2. Wręczenie dyplomu specjalizacji zawodowej inżynierów I stopnia kol. Romanowi Kadajowi
3. Przyjęcie protokołu Nr 1/98 z Zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 30.06.1998 r.
4. Dyskusja nad sprawozdaniem z działalności Prezydium Z.Gł. SGP za okres od 30.06.98 do 6.11.98 r.
5. Uzupełnienie składu Prezydium oraz zatwierdzenie składów osobowych Głównych Komisji, Zespołów i Rad SGP.
6. Przerwa.
7. Sprawy finansowe SGP.
8. Organizacja SGP w nowym podziale administracyjnym kraju.
9. Ustalenie stanowiska SGP dotyczącego podstawowych problemów FSNT.
10. Sprawy różne i wolne wnioski.
11. Zakończenie obrad.

Zebranie otworzył Prezes SGP kol. K. Czarnecki, poczem wręczył kol. R. Kadajowi dyplom specjalizacji zawodowej inżynierów I stopnia (sylwetka kol. R. Kadaja jest zaprezentowana na 13 str. "Wiadomości").

Protokół z Zebrania Zarządu Głównego został przyjęty jednogłośnie bez poprawek. W dyskusji nad sprawozdaniem z prac Prezydium ZG SGP głos zabierali:

- kol. St. Kluska poinformował o spotkaniu przedstawicieli ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznej na którym powołano zespół pod kierownictwem kol. Andrzeja Zaręby. Celem zespołu będzie opracowanie zasad i form działania Klubu ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznej. Spotkanie odbyło się w Warszawie w dniu 20.10.1998 r. z udziałem około 30 osób. Przekazał również informacje o uroczystym wręczeniu Odznaki Honorowej Za Zasługi Dla Oświaty przyznanej przez Ministerstwo Edukacji Narodowej Oddziałowi SGP w Łodzi. Wręczenie odbyło się w dniu 29.10.1998 r.

- kol. T. Telega przekazał informacje ze spotkania kolegów pracujących w samorządach. Celem spotkania były sprawy powołania Głównej Komisji SGP ds. samorządów. Na spotkanie to Zarząd Główny SGP wysłał zaproszenia do prezydentów i burmistrzów około 30 miast. W spotkaniu wzięło udział 35 osób. Powołano zespół pod kierownictwem kol. Włodzimierza Kunacha do prowadzenia dalszych prac organizacyjnych. Spotkanie odbyło się w Warszawie w dniu 27.10.1998 r.

- kol. K. Czarnecki złożył informację z dotychczasowych prac nad organizacją Kongresu Katastralnego, który odbędzie się w Warszawie w dniach 18-20.11.1998 r. Patronat nad kongresem objął Premier Jerzy Buzek. Współorganizatorami są: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwo Finansów. Sponsorem jest INTEGRAPH. Zgłosiło się około 260 osób w tym 60 z zagranicy. Zaawansowanie prac organizacyjnych jest zadowalające. Następnie poinformował o Kongresie FIG, który odbył się w dniach 19-25 lipca br. w Brighton - Anglia. W imprezie tej wzięło udział około 1000 osób w tym 13 z Polski. SGP delegowało Kolegów: K. Czarneckiego, St. Kluskę i T. Kuźnickiego (szersze omówienie Kongresu ukaże się w następnym numerze "Wiadomości").

- kol. Waldemar Sztukiewicz postulował, aby Prezydium ZG informowało Oddziały SGP o mających się odbyć spotkaniach typu spotkania przedstawicieli ośrodków lub przedstawicieli samorządów. Poinformował również o Mistrzostwach Polski Geodetów w Tenisie Ziemnym, które odbyły się w Poznaniu w dniach 3-5.10.1998 r.

Sprawozdanie z prac Prezydium ZG SGP zostało przyjęte jednogłośnie.

W następnym punkcie porządku obrad dokonano uzupełnienia składu osobowego Prezydium ZG SGP. Na wniosek Prezesa kol. K. Czarneckiego Zarząd Główny jednogłośnie powołał kol. Bogdana Grzechnika na członka Prezydium. Zarząd Główny zatwierdził składy osobowe Głównych Komisji SGP, Zespołu ds. odznaczeń, Rady Technicznej Zespołu Rzeczoznawców oraz Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego (składy te są zamieszczone poniżej). Powołano również kol. R. Sołoduchę na przewodniczącego Głównej Komisji ds. Szkolenia i Zawodu oraz Z. Marca na przewodniczącego Zespołu ds. legislacji.

Wywiązała się dyskusja dotycząca spraw poruszanych na spotkaniu koleżanek i kolegów pracujących w samorządach. Głos zabierali koledzy: Wł. Kunach, B. Marczyński, H. Skibniewski, R. Sławiński, B. Grzechnik, T. Kuryłowicz. ogólny ton wypowiedzi był podobny, istnieje potrzeba powołania organu SGP, który zajmowałby się sprawami geodetów pracujących w samorządach. Różnice polegały na sposobie powołania tego organu.

Kol. A. Zaręba podziękował Zarządowi Głównemu za powołanie Klubu ośrodków dokumentacji geodezyjno-kartograficznej. Poinformował że opracowany został regulamin Klubu, określono formy działalności i zadania klubu.

Po przerwie obiadowej przystąpiono do dyskusji nad sprawami finansowymi Stowarzyszenia w wyniku której postanowiono:

- od 1 stycznia 1999 r. wysokość składki członka zwyczajnego będzie wynosiła 7 zł

miesięcznie. Podobnie jak dotychczas emeryci i renciści będą płacili 50% składki. Członkowie SGP, którzy ukończyli 75 lat nie płacą składek.

Oddziały SGP będą w 50% partycypowały w kosztach wydawania "Wiadomości". Częstotliwość ukazywania się tego czasopisma w ciągu roku określono na 6-8 numerów (dotychczas ukazywało się 7 numerów).

- ustalono formę rozliczania się z zysku Zespołu Rzeczoznawców z Oddziałami i Zarządem Głównym SGP. Na koniec roku obliczone zostaną procentowo koszty ogólne Zespołu Rzeczoznawców za dany rok i w całym następnym roku będą potrącane w tej wysokości. Na koniec roku obliczone zostaną rzeczywiste koszty ogólne i nastąpi ostateczne rozliczenie się Zespołu Rzeczoznawców z Oddziałami i Zarządem Głównym SGP.

Z kolei przystąpiono do dyskusji nad organizacją SGP w nowym podziale administracyjnym kraju. Głos zabierało szereg osób zgłaszając różne propozycje. Ostatecznie zdecydowano, że o organizacji Stowarzyszenia na szczeblu kół i oddziałów będą decydowali zainteresowani członkowie SGP. Stowarzyszenie nie posiada oddziałów wojewódzkich wobec tego nie istnieje potrzeba likwidacji oddziałów ani wprowadzania zmian do statutu.

Rozpoczęto dyskusję nad ustaleniem stanowiska SGP dotyczącego podstawowych problemów FSNT-NOT. Wobec późnej pory zdecydowano, że dalszy ciąg dyskusji oraz zajęcia stanowiska SGP nastąpi na następnym zebraniu Zarządu Głównego.

Na zakończenie Zebrania Prezes SGP kol. K. Czarnecki serdecznie podziękował za aktywne uczestniczenie w Zebraniu oraz złożył życzenia świąteczne i noworoczne.

T. Kuźnicki

Składy Głównych Komisji SGP - kadencja 1998-2001

1. Komisja ds. Muzeum i Wystaw

1. kol. Andrzej Makowski - Przewodniczący
2. kol. Lech Brokman
3. kol. Jerzy Jasiuk
4. kol. Zofia Maj-Kozaczewska
5. kol. Bożena Olszewska-Witkowska
6. kol. Piotr Zarzycki
7. kol. Andrzej Marek Żółtowski
8. kol. Wojciech Żukowski

2. Komisja ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników

1. kol. Stanisław Pachuta - przewodniczący
2. kol. Marcin Barlik
3. kol. Leszek Cieciora
4. kol. Stanisław Grodzicki
5. kol. Maria Jackiewicz
6. kol. Wojciech Janusz
7. kol. Czesław Kołtuniak
8. kol. Adam Linsenbarth
9. kol. Andrzej Macioch
10. kol. Kazimierz Michalik
11. kol. Andrzej Pachuta
12. kol. Marian Pękalski
13. kol. Stanisław Różanka
14. kol. Janusz Wernik
15. kol. Marek Woźniak
16. kol. Wojciech Żukowski

3. Komisja Kwalifikacyjna

1. kol. Henryk Leśniok - Przewodniczący
2. kol. Wiktor Grygorenko
3. kol. Maria Januszko
4. kol. Ludmiła Pieskow
5. kol. Alicja Sadowska
6. kol. Karol Szeliga

4. Komisja Regulaminowa

1. kol. Marian Szymański - Przewodniczący
2. kol. Tadeusz Dulski
3. kol. Mieczysław Lisek
4. kol. Stanisław Różanka
5. kol. Andrzej Zgliński

5. Komisja ds. Młodej Kadry Geodezyjnej:

1. kol. Andrzej Pachuta - Przewodniczący
2. kol. Waldemar Izdebski
3. kol. Włodzimierz Kędziora
4. kol. Wojciech Pachuta
5. kol. Eugeniusz Tes
6. kol. Janusz Walo
7. kol. Helena Milanowska
8. kol. Krystian Kowalik

6. Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości

1. kol. Stanisław Cegielski - Przew.
2. kol. Zbigniew Baranowski
3. kol. Andrzej Dobrzyński
4. kol. Kazimierz Dudzik
5. kol. Bogdan Grzechnik
6. kol. Andrzej Hopfer
7. kol. Janusz Jasiński
8. kol. Jerzy Kozłowski
9. kol. Piotr Kubiak
10. kol. Tadeusz Lasota
11. kol. Zenon Marzec
12. kol. Edward Mecha
13. kol. Witold Radzio
14. kol. Zdzisław Talar
15. kol. Wojciech Wilkowski
16. kol. Tomasz Wołowicz
17. kol. Stanisław Zaremba

7. Zespół ds. Odznaczeń

1. kol. Włodzimierz Balcerek - Przew.
2. kol. Wiesław Firliciński
3. kol. Władysław Kluz
4. kol. Jan Kłopotowski

RADA TECHNICZNA ZESPOŁU RZECZOZNAWCÓW

1. kol. Tadeusz Bartoszewski - Przew.
2. kol. Jan Ciesielski
3. kol. Michał Grodzicki
4. kol. Michał Stankiewicz

Rada Programowa Przeglądu Geodezyjnego

1. kol. Bogdan Ney - Przewodniczący
2. kol. Katarzyna Sobolewska-Mikulska - Sekretarz
3. kol. Włodzimierz Baran
4. kol. Jan Bielański
5. kol. Jan Bienek
6. kol. Kazimierz Czarnecki
7. kol. Aicja Dorzak
8. kol. Bogdan Grzechnik
9. kol. Tadeusz Kuźnicki
10. kol. Adam Linsenbarth
11. kol. Karol Noga
12. kol. Stanisław Pachuta
13. kol. Grażyna Skolbania
14. kol. Stanisław Zaremba

Dzień Geodezji w ramach XXII Legnickich Dni Techniki

Inżynierom i technikom mieszkającym w województwie legnickim miesiące maj i czerwiec kojarzą się z mającymi już 22-letnią tradycję Legnickimi Dniami Techniki. Dla branżowych Stowarzyszeń zrzeszonych w Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT Zagłębia Miedziowego stanowią one okazję do prezentacji własnych osiągnięć, popularyzacji krajowych i zagranicznych nowinek technicznych, a także nawiązywania i umacniania kontaktów towarzyskich.

Od wielu już lat jedną z ważniejszych imprez Legnickich Dni Techniki jest Dzień Geodezji, organizowany przez Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Legnicy. W roku bieżącym tematykę Dnia stanowiły nowoczesny sprzęt pomiarowy oraz nowe technologie sporządzania map. Piątego czerwca w sali gimnastycznej Zespołu Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa w Legnicy spotkały się dwa pokolenia geodetów. Jedno, które na wykonywaniu zawodu już "zęby zjadło", i drugie, dopiero przygotowujące się w szkole do przyszłej pracy. Temu spotkaniu młodości i rutyny przewodniczyła - bez zauważalnej tremy - uczennica IV klasy o profilu geodezyjnym - Kamila Sulikowska.

Jako pierwszy głos zabrał dyrektor zespołu Szkół Rolniczych mgr Franciszek Szlapiński. Witając uczestników Dnia Geodezji - przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej, dyrektorów firm geodezyjnych, geodetów, pedagogów i uczniów - wyraził nadzieję, że impreza ta w murach szkolnych znajdzie swoje stałe miejsce.

Bardzo krótkiego, oficjalnego otwarcia Dnia Geodezji dokonał Przewodniczący Zarządu Oddziału SGP w Legnicy kol. Władysław Frett, przedstawiając równocześnie firmy, które zechciały przyjąć zaproszenie i wziąć udział w naszym spotkaniu.

W części merytorycznej jako pierwszy wystąpił p. Tomasz Malinowski, właściciel firmy GEODEZJA z Wrocławia przedstawiając bogatą ofertę sprzętu pomiarowego dla geodetów, budownictwa i drogowców. Prezentowana oferta obejmowała bardzo szeroki zakres urządzeń pomiarowych - od laserowych poziomicy do zintegrowanych systemów sterowania pojazdami drogowymi. Ze zrozumiałych względów (gabaryty) na towarzyszącej prelekcji wystawie zostały zaprezentowane tylko niektóre urządzenia.

Firmę BIPROGEO S.A. Wrocław zaprezentował p. Wojciech Zając. W trakcie wystąpienia podkreślił bardzo silne związki firmy z województwem legnickim, o których świadczy filia w Polkowicach. Domeną działalności BIPROGEO jest oprogramowanie do tworzenia map oraz oprogramowanie wspierające pracę administracji samorządowej i rządowej. Wystąpienie zakończyło zaproszenie do stanowiska komputerowego i obejrzenia założonych już map dla części województwa legnickiego.

Cykl prezentacji zamknęło OPGK SA Wrocław. Dr inż. Adam Iwaniak - kierownik pracowni Systemów Informacji o Terenie a zarazem pracownik naukowy Wydziału Geodezji i Kartografii Akademii Rolniczej we Wrocławiu przedstawił filozofię i tryb postępowania przy tworzeniu i wykorzystywaniu baz danych. Wywód swój ilustrował konkretnymi rozwiązaniami zastosowanymi w programie MINE 2001 - systemie informacji przestrzennej dla zakładów przemysłowych. Dla młodych uczestników spotkania istotne było również zaproszenie do kontynuowania nauki na Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

Po zakończeniu prezentacji uczestnicy konferencji rozeszli się do stoisk urządzonych przez poszczególne firmy. Było to szczególnie atrakcyjne dla młodzieży. Możliwość "dotknięcia" wystawionego, nowoczesnego sprzętu geodezyjnego czy poruszania się po mapie numerycznej na ekranie komputerowego monitora nie trafia się często. Przy ogólnie znanych problemach budżetowych oświaty wykorzystanie takiego sprzętu w procesie dydaktycznym długo jeszcze pozostanie tylko marzeniem.

Konferencja nie wyczerpała całego programu Dnia Geodezji. Tradycyjnie organizatorzy zadbali także o zintegrowanie zawodowego środowiska geodezyjnego, które jak powszechnie wiadomo najlepiej przebiega przy ognisku, suto zastawionym stole, muzyce i piwie, oczywiście bezalkoholowym. Sprzyjała temu procesowi również krajozazowa oprawa Gór Kaczawskich. Degustacje, tańce i dyskusje w "sekcjach" trwały do późnych godzin nocnych. Trzeba było sporego wysiłku, aby skłonić uczestników spotkania do opuszczenia gościnnego Wilkowa i udania się do domów. Argumentem, który przeważał było solenne zapewnienie, że za rok znów się spotkamy.

Zbigniew Surdyk

SPECJALIZACJA ZAWODOWA

**Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników
Stowarzyszenia Geodetów Polskich**

**SPECJALIZACJĘ ZAWODOWĄ INŻYNIERA
I-go stopnia otrzymał
Dr hab. inż. prof. AR Roman KADAJ**

Kandydat wystąpił z wnioskiem do Komisji Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP w dniu 20 kwietnia 1998 r. o nadanie mu I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera w zakresie geodezyjnych Pomiarów Podstawowych oraz w zakresie Geodezji Inżynieryjno-Gospodarczej/

Roman Kadaj urodził się 14 marca 1946 r. w Jarosławiu, gdzie ukończył w roku 1965 Technikum Geodezyjne otrzymując dyplom technika Geodety. Po 3-miesięcznym zatrudnieniu w dawnym RzOPM w Rzeszowie podjął studia wyższe w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na Wydziale Geodezji Górniczej otrzymując w roku 1970 dyplom z

wyróżnieniem magistra nauk technicznych i inżyniera w specjalności "geodezja inżynieryjno-przemysłowa". W latach 1970-1973 odbywa studia doktoranckie na Wydziale Geodezji Górniczej AGH, które kończy obroną pracy doktorskiej z wyróżnieniem, w której przedstawił teorię i zastosowania inżynierskie tzw. wcięcia stożkowego.

W okresie 1973-1993 pracował w Politechnice Rzeszowskiej, najpierw na stanowisku adiunkta (1973-1980), następnie po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego w AGH w roku 1980, na stanowisku docenta w latach 1980-1989 i w latach 1991-1993 profesora nadzwyczajnego. W czasie

pracy w Politechnice Rzeszowskiej w latach 1975-1976 pełnił równocześnie funkcję Kierownika Uczelnianego Ośrodka ETO, natomiast w latach 1980-1981 był Dziekanem Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Prz.

W latach 1977-1993 profesor Kadaj współpracował blisko z OPGK w Rzeszowie, podejmując wiele zadań wdrożeniowych. Były to w zasadzie zagadnienia automatyzacji procesów przetwarzania danych oparte najpierw na maszynach cyfrowych ODRA 1204 i RIAD. Prace te miały na celu przede wszystkim zagadnienia wyrównania powierzchni oraz obliczania osnów dla fotogrametrii naziemnej. Następnie zmienił warsztat pracy i przeszedł na PC IBM. Tu zajął się analizą dokładnościową sieci i procesów wykonawczych i realizacyjnych według instrukcji G-3, realizacją technologii sieci modułarnych wg WTG-4.1. - system MODULNET oraz system fotogrametryczno-geodezyjny PHOTONET, który został wdrożony do opracowań kartograficznych dla Kamerunu.

W latach 1976-1977 prof. Kadaj w składzie zespołu geodezji PRZ uczestniczył w tematyce badawczej koordynowanej przez IGIK, w zakresie optymalizacji sieci i metod procesów realizacyjnych. Wyniki tych badań były następnie częściowo wykorzystywane przy tworzeniu instrukcji G-3. Równocześnie realizował specjalistyczne prace związane z geodezyjną obsługą obiektów inwestycyjnych lub badaniem przemieszczeń i odkształceń obiektów przemysłowych. Przy współpracy z prof. Jerzym Gomoliszewskim na podstawie zlecenia KPG Kraków, podejmował również specjalne zadania typu konserwatorskiego np. numeryczne restytuowanie kształtu sklepień obiektów i sal zabytkowych w oparciu o pomiary geodezyjne lub fotogrametryczne (badania zabytkowej rotundy w Salonikach oraz wielu innych sklepień sal zabytkowych). W latach 1979-1983 prof. Kadaj prowadził samodzielną obsługę geodezyjną budowy Katedry i kościoła O.O. Salezjanów w Rzeszowie. Istotnymi cechami tej obsługi kształtującymi proces prac geodezyjnych były m.in. niepowtarzalna geometria konstrukcyjna tych budowli.

W latach 1983-1985 prof. Kadaj odbył staż naukowy w Instytutach Geodezji Uniwersytetów w Hanowerze i Bonn otrzymując z konkursu niemieckiego stypendium Fundacji A. HUMBOLDTA, a w latach 1991-1992 odbył staż naukowy w Instytucie Geodezyjnym w Kopenhadze, otrzymując konkursowe stypendium Rządu Królestwa Danii, stąd znajomość języków niemieckiego i angielskiego.

Od 1993 r. pracuje na stałe w Akademii Rolniczej w Krakowie na stanowisku profesora nadzwyczajnego, pełniąc funkcję Kierownika Zakładu Geodezji. Ostatnie lata od 1993 r. to głównie okres poświęcony na tworzenie i wdrażanie geodezyjnego systemu komputerowego o nazwie GEONET, którego jest autorem. Przy użyciu programów tego systemu w roku 1996 wykonano jedno z najistotniejszych krajowych przedsięwzięć geodezyjnych, a było nim obliczenie i wyrównanie podstawowej sieci poziomej Polski - I klasy. System GEONET został zainstalowany w około 500 firmach geodezyjnych na terenie całego kraju. Obecnie stał się on pewnego rodzaju standardem w obliczeniach sieci szczegółowych III klasy, a także w opracowaniu pomiarów masowych, jako narzędzie pozyskiwania danych w technologiach mapy numerycznej.

Dorobek naukowy profesora Kadaj obejmuje ponad 90 pozycji, w tym 54 publikacji lub rozpraw naukowych, 21 raportów lub opracowań będących podstawą wdrożeń, 16 referatów na konferencjach i seminariach naukowych. Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich należy od 1970 roku. Jest kierownikiem Wojewódzkiej Komisji Szkolenia i Wydawnictw

oraz członkiem Zespołu Kwalifikacyjnego ds. Specjalizacji Zawodowej w Rzeszowie. Za pracę społeczną uzyskał złotą i srebrną Odznakę Honorową SGP i srebrną odznakę za Zasługi w Dziedzinie Geodezji i Kartografii.

Prof. Roman Kadaj jest od roku 1996 członkiem Komitetu Geodezji i Kartografii Polskiej Akademii Nauk oraz kandydatem na członka Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP na posiedzeniu w dniu 13 marca 1998 r. powołała Zespół kwalifikacyjny do przeprowadzenia przewodu specjalizacyjnego przy Oddziale SGP w Krakowie w składzie: Przewodniczący - prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Sitek, wiceprzewodniczący prof. dr hab. inż. Jan Gocał, Sekretarz dr inż. Mieczysław Józwik oraz członkowie prof. dr hab. inż. Józef Beluch, mgr inż. Adam Koncewicz, dr Jerzy Szarek i prof. dr hab. inż. Mirosław Zak. Na recenzentów dorobku Kandydata poproszono: prof. dr hab. inż. Józefa Czaję z AGH w Krakowie oraz prof. zw. dr hab. inż. Kazimierza Sikorskiego z ART w Olsztynie.

Panowie recenzenci dokonali wnikliwej recenzji dorobku Kandydata w których napisali następujące reasumpcje.

Prof. Kazimierz Sikorski swą recenzję podsumował następująco: Uwzględniając przedstawione wyżej opinie i oceny z pełnym przekonaniem popieram wnioski o nadanie Panu Prof. nadzw. AR w Krakowie dr hab. inż. Romanowi Kadajowi stopnia specjalizacji zawodowej.

Prof. Józef Czaja w swoim wniosku końcowym recenzji napisał: biorąc pod uwagę całokształt działalności naukowo-badawczej, szczegółowo omówionej w punkcie 2 niniejszej recenzji, znaną mi działalność organizacyjną Kandydata, wyrażam opinię, że dr hab. inż. Roman Kadaj spełnia w stopniu bardzo dobrym wszystkie kryteria Kandydata ubiegającego się o nadanie I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera.

Zespół kwalifikacyjny po Publicznej Prezentacji Dorobku Kandydata, która odbyła się w dniu 10 września 1998 r. w Akademii Rolniczej w Krakowie przy obecności prawie 40 osób na zamkniętym posiedzeniu w głosowaniu tajnym podjął jednomyślnie decyzję wystąpienia do Komisji Specjalizacji Zawodowej SGP z wnioskiem o nadanie dr hab. R. Kadajowi I-go stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera.

Komisja Specjalizacji Zawodowej na swym plenarnym posiedzeniu w dniu 2 października 1998 r. przy obecności dziesięciu jej członków, jednomyślnie podjęła decyzję nadając Prof. AR dr hab. inż. Romanowi Kadajowi I-szy stopień specjalizacji zawodowej inżyniera. Wręczenie dyplomu podpisanego przez Prezesa Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT - prof. dr hab. inż. Andrzeja Zielińskiego oraz Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich - prof. dr hab. inż. Kazimierza Czarneckiego odbyło się na Zebraniu Zarządu Głównego Naszego Stowarzyszenia w dniu 6 listopada 1998 r.

W imieniu wszystkich członków Komisji Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników SGP oraz swoim własnym składam Koledze Prof. Romanowi Kadajowi serdeczne gratulacje i życzę dalszych sukcesów w działalności naukowej, zawodowej i społecznej.

Przewodniczący Komisji
Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

MIŁA UROCZYSTOŚĆ

w Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie
nadania tytułu Doktora Honoris Causa

Prof. zw. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Bogdanowi NEYOWI

W dniu 21 listopada 1998 r. w Akademii Rolniczo-Technicznej im. M. Oczapowskiego w Olsztynie odbyła się przepiękna uroczystość nadania tytułu DOKTORA HONORIS CAUSA prof. dr hab. inż. Bogdanowi Neyowi członkowi Polskiej Akademii Nauk oraz prof. Ianowi P. WILLIAMSONOWI z Uniwersytetu Technicznego w Melbourne (Australia). Uroczystość odbyła się w Auli im. Prof. Kotera w Kortowie w tej samej Auli w której niespełna rok temu 31 stycznia 1998 roku odbyła się podobna uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa ART w Olsztynie Nestorowi Polskiej Geodezji p. prof. zw. Michałowi Odlanickiemu-Poczobuttowi - członkowi zwyczajnemu PAN.

W tej podniosłej uroczystości wzięła udział najbliższa Rodzina prof. Bogdana NEY'a: małżonka Anna, syn Paweł wraz z narzeczoną oraz niezliczone grono Jego sympatyków, przyjaciół i kolegów.

Uroczystość rozpoczęła się od wejścia do Auli orszaku złożonego z Senatu Akademii i Rady Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej ART, który wprowadzał czcigodnych gości idących w towarzystwie Promotorów oraz J.M. Rektora prof. zw. dr hab. Stefana Smoczyńskiego. Promotorem Prof. Bogdana Neya był Dziekan Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej prof. zw. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Włodzimierz BARAN, a prof. Iana Williamsona prof. zw. dr hab. inż. dr h.c. Andrzej Hopfer, były wieloletni Rektor ART w Olsztynie.

Właściwą uroczystość rozpoczęto od Hymnu Państwowego wykonanego przez wspaniały chór akademicki ART, po czym J.M. Rektor ART obwieścił zebraniem, że na wniosek Rady Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej ART w dniu 30 października 1998 r. podjął jednogłośnie uchwałę o nadaniu dostojnym gościom Prof. Bogdanowi Neyowi i prof. Ianowi Williamsonowi tytuły Doktora Honoris Causa.

Recenzentami wniosku w sprawie prof. Bogdana Neya byli: prof. dr hab. inż. H. Moritz w Uniwersytecie Technicznego w Grazu (Austria), Prof. dr hab. inż. Józef Czaja z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz Prof. dr hab. inż. członek zwyczajny Akademii Inżynierskiej w Polsce Stanisław Pachuta z Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

Recenzje wystawione przez wyżej wymienionych Recenzentów były pozytywne więc i decyzja Senatu była jednoznaczna w związku z czym J.M. Rektor poprosił panów Promotorów o przedstawienie sylwetek i osiągnięć swoich promowanych dr.h.c.

Ponieważ polskich geodetów bardziej interesuje to co osiągnął w swym życiu prof. Ney, zajmę się już tylko jego osobą.

Prof. Bogdan Ney urodził się 3 lutego 1935 r. w Pińsku nad Prypecią, stolicy naszego Polesia, w rodzinie inteligencji pracującej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała Mu Rada Wydziału Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w roku 1963 na podstawie przedstawionej i obronionej rozprawy doktorskiej pt. "Analiza niektórych kryteriów przesunięć punktów geodezyjnych w oparciu o wyniki pomiarów"> Ta sama Rada Wydziału nadała Mu stopień doktora habilitowanego nauk technicznych na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. "Metoda wyznaczania deformacji poziomych sieci geodezyjnych", w roku 1977. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1979, a profesora zwyczajnego w roku 1990 na podstawie podjętych uchwał przez Radę Państwa. W roku 1986 został wybrany na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk. W styczniu 1992 roku jako członek współzałożyciel Akademii Inżynierskiej w Polsce zostaje członkiem jej 11-osobowego Komitetu Wykonawczego, pełniąc tę

funkcję do chwili obecnej.

W latach 1957-1974 prof. Ney był pracownikiem naukowo-dydaktycznym Instytutu Geodezji Górniczej i Przemysłowej AGH. W roku 1974 zostaje przeniesiony służbowo na stanowisko Dyrektora Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie, pełniąc tę funkcję nieprzerwanie do roku 1991. Od 1994 roku kieruje Centrum Upowszechniania Nauki PAN. W roku 1993 zostaje powołany na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych PAN. Obie te funkcje w PAN pełni do chwili obecnej. Od roku 1991 przez 7 lat był profesorem w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

W roku 1997 profesor Bogdan Ney został wybrany w skład Komitetu Badań Naukowych, gdzie przewodniczył Zespołowi T-12, Górnicztwa, Geodezji i Transportu, a od dwóch kadencji aktywnie pracuje w Zespole Promocji i Rozwoju KBN.

Przed 1974 rokiem głównym kierunkiem zainteresowań badawczych prof. Neya była problematyka geodezji inżynierskiej. Obejmowała ona zarówno metody pomiarów, jak też metody matematycznego opracowania wyników pomiarów. Po przejściu do Instytutu Geodezji i Kartografii zaczął się kształtować drugi podstawowy kierunek badań Profesora Neya - teledetekcja. Zainteresowanie tym kierunkiem było wynikiem Jego osobistego udziału w organizowaniu od podstaw krajowego centrum teledetekcji - Ośrodka Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych. Przedmiotem zainteresowań Profesora Neya w ostatnim okresie stała się gospodarka gruntami, nieruchomościami oraz innymi elementami środowiska. Swoje zainteresowania skierował On także ku systemom informacji przestrzennej.

Profesor Bohdan Ney jest autorem 217 opublikowanych prac. Znaczna ich część ukazała się w wydawnictwach o międzynarodowym obiegu, zarówno w wydawnictwach periodycznych, jak też w recenzowanych materiałach kongresowych.

Prof. Bogdan Ney był promotorem w 10 zakończonych przewodach doktorskich. Niektórzy z wypromowanych przez Niego doktorów uzyskali już tytuł naukowy profesora. Od roku 1984, przez trzy kolejne kadencje był członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, działającej przy Prezesie Rady Ministrów.

W czasie swej działalności naukowej Profesor Ney opracował ponad 70 opinii związanych z awansami pracowników nauki. W 40 przypadkach były to opinie dotyczące rozpraw habilitacyjnych, w 27 przypadkach dotyczyły nadania tytułu profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego, a w dwóch przypadkach doktora honoris causa. W wyżej wymienionej liczbie 70 recenzji aż 24 recenzje dotyczyły pracowników naukowo-dydaktycznych związanych z Akademią Rolniczo-Techniczną w Olsztynie.

Profesor Bogdan Ney od 1991 roku przewodniczył Komitetowi Geodezji PAN. Do 1995 r. kierował Komitetem narodowym ds. Współpracy z Międzynarodową Unią Geodezji i Geofizyki i przez wiele lat reprezentował Polskę w Międzynarodowej Asocjacji Geodezji.

Profesor Ney jest laureatem licznych nagród Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Prezesa GUGiK oraz Ministra Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska za szczególne osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej oraz znaczące prace naukowo-badawcze.

Profesor Bogdan Ney został odznaczony wieloma orderami i odznaczeniami państwowymi oraz resortowymi. Wymienię tylko najważniejsze: Krzyż Oficerski i Kawalerski orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, medal Edukacji Narodowej.

Po przedstawieniu przez promotora osiągnięć Kandydata do

tytułu doktora honoris causa nastąpiło uroczyste wręczenie dokumentu stwierdzającego nadanie prof. Bogdanowi Neyowi wymienionego wyżej tytułu. Następuje więc odczytanie tego dokumentu napisanego po łacinie po czym J.M. Rektor w asyście Promotora pasuje buławą rektorską uderzając w ramiona Kandydata. Od tego momentu Kandydat staje się pełnoprawnym doktorem honoris causa. Profesor Ney przyjął akt mianowania z wielką powagą a zebrana sala przy burzliwym aplauzie wyraziła godnemu Jubilatowi swoje uznanie.

Po tym uroczystym momencie następuje wykład promocyjny. Prof. Bogdan Ney w swym wystąpieniu mówił na temat "Geodezja i Kartografia dziś i jutro". W swym kilkunastominutowym wystąpieniu powiedział, że Geodezja i Kartografia to dyscyplina naukowa i zawód. Geodezja i kartografia, traktowane łącznie stanowią w Polsce wydzieloną dyscyplinę naukową, zaliczaną - ze względu na metodykę - do dziedziny nauk technicznych, a ze względu na główny przedmiot badań - do dziedziny nauk o Ziemi. Równocześnie geodezja i kartografia są dziedziną działalności praktyczną, związaną głównie z gospodarką przestrzenną, ale również z wieloma innymi obszarami gospodarki, techniki, administracji, bezpieczeństwa wewnętrznego i publicznego. Geodezja i kartografia należą z jednej strony do bogatej rodziny metrologii szczegółowych, a z drugiej strony - są informatyką branżową, zajmującą się pewną klasą informacji. Krótko ujmując tę kwestię, podkreślił, że geodezję i kartografię traktujemy dwójako: jako dyscyplinę naukową oraz jako zawód, inaczej mówiąc jako dziedzinę praktycznej działalności.

Kończąc swe wystąpienie prof. Bogdan Ney powiedział - cytując dosłownie: "Nadanie mi tytułu doktora honoris causa przez Senat Akademii Rolniczo-Technicznej na wniosek Rady Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej tej znakomitej Uczelni przyjąłem z ogromną wdzięcznością. Jestem nim niezwykle zaszczycony, chociaż uczuciu temu towarzyszy moje przekonanie, iż Uczelnia była dla mnie nadzwyczaj łaskawa. Dlatego traktuję decyzję Wysokiego Senatu jako bardzo zaszczytny i przyjemny gest pod moim adresem, całego naukowego środowiska geodezyjnego w Polsce. Bardzo dziękuję za życzliwość i łaskowość Wysokiemu Senatowi, Magnificencji Rektorowi ART Wysokiej Radzie Wydziału, Panu Dziekanowi Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej a zarazem Promotorowi oraz Panom Recenzentom: Profesorom Czaji, Moritzowi i Pachucie. Wszystkim Uczestnikom uroczystości zgromadzonym licznie z kraju i zagranicy jestem wdzięczny za okazanie mi zainteresowania i życzliwość. Dziękuję także

J.M. Rektor ART w Olsztynie nadaje prof. zw. dr. hab. inż. Bogdanowi Ney'owi tytuł doktora honoris causa.

Fot. T. Pruszek

Promotor:
prof. dr. hab.
inż. Włodzimierz
Baran odczytuje
akt nadania
przez Akademię
Rolniczo-
Techniczną w
Olsztynie tytułu
doktora honoris
causa prof. zw.
dr. hab.
Bogdanowi
Ney'owi.

Fot. T. Pruszek

tym Paniom i Panom, którzy przekazali mi gratulacje nie mogąc skorzystać bezpośrednio z zaproszenia wystosowanego przez Organizatorów".

Teraz następuje składanie gratulacji od najbliższych, przyjaciół i instytucji. Wystąpień było tak dużo, że nie sposób wymienić wszystkich zabierających głos, składających listy gratulacyjne, wiązanki przepięknych kwiatów lub rzeczowe upominki. Wybiorą tylko niektóre. W imieniu Prezesa PAN złożył gratulacje i życzenia Prof. dr. hab. inż. Jerzy Jankowski. W imieniu Akademii Inżynierskiej w Polsce składa gratulacje prof. dr. hab. Eugeniusz Budny. W imieniu Głównego Geodety Kraju przemawia Dyrektor Generalny GUGiK Tadeusz Kościuk, w imieniu Rady Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej gratulacje składa Dziekan Wydziału prof. dr. hab. Piotr Skłodowski, w imieniu Wydziału Geodezji Górniczej AGH Dziekan Wydziału prof. dr. hab. Józef Beluch. W imieniu Stowarzyszenia Geodetów Polskich Jej Prezes prof. dr. hab. inż. Kazimierz Czarnecki.

"Gaudeamus igitur..." wykonany przez chór akademicki, kończy tę przepiękną dla Jubilata, a szczególnie dla polskiej geodezji, uroczystość.

Wspólny obiad w stołówce Klubu Akademickiego to okazja do składania dalszych gratulacji i życzeń. Występowali przedstawiciele prawie wszystkich Katedr i Zakładów Geodezyjnych, ze wszystkich uczelni w kraju, byli przedstawiciele średniego szkolnictwa geodezyjnego oraz państwowych i prywatnych przedsiębiorstw geodezyjno-kartograficznych. Były gratulacje i życzenia oraz niezliczona ilość pięknych wiązanek kwiatów.

Na zakończenie osobistych wspomnień z tej wspaniałej uroczystości chciałem powiedzieć, że wśród wymienionych wyżej gratulacji i życzeń znajdują się i gratulacje od Dyrekcji i Rady Naukowej Muzeum Techniki oraz ponad 100 osobowego gremium Naukowo-Technicznego ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce, które składa:

Płk w st. spocz. prof. dr. hab. inż. Stanisław Pachuta